



รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อ  
การเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย  
THE OPINIONS OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY STUDENT  
OF INTRODUCTION TO THE STUDY OF LAW

โดย

นายกฤตภาส สุวรรณศรี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2554

## ก

**ชื่อเรื่อง** : ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอน  
วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

**ผู้วิจัย** : นายกฤตภาส สุวรรณศรี

**สถาบัน** : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**ปีที่พิมพ์** : พุทธศักราช 2554

**สถานที่พิมพ์** : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์** : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**จำนวนหน้างานวิจัย** : 60 หน้า

**ลิขสิทธิ์** : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**คำสำคัญ** : กฎหมายเบื้องต้น, นิติศาสตร์ปริทัศน์, พจนมรงค์, กรณีศึกษา

## บทคัดย่อ

สังคมไทยปัจจุบันมีการจัดระเบียบข้อบังคับให้ประชาชนในสังคมยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ไม่ต้องเป็นปัญหาเดือดร้อนต่อกันในสังคม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียน การสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนและทำความเข้าใจในทฤษฎีกฎหมาย เพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติของตน ไม่เป็นปัญหาต่อสังคมรวมถึงเรื่องของสิทธิและหน้าที่ของบุคคลในสังคมไทย ด้วย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่ม ตัวอย่างได้จำนวนแบบสอบถาม 424 ชุด นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ T - test และ F - test

## ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ กฎหมายด้านจุดมุ่งหมาย อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการ การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ประโยชน์ อยู่ในระดับเห็นด้วย

๗

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายด้านจตุตงหมาย ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและการประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ จำแนก ตามเพศ ระดับชั้นปีที่นักศึกษาเคยลงทะเบียนเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

4. ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามคณะศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันทุกด้าน และเมื่อจำแนกตามภูมิภาคพบว่ามีความแตกต่างกันในด้านอาจารย์ผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

**Title** : THE OPINIONS OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY  
STUDENT OF INTRODUCTION TO THE STUDY OF LAW

**Researcher** : MR. KITDAPAS SUWANSRI **Institution** : Dhurakij Pundit University

**Year of Publication** : 2011 **Publisher** : Dhurakij Pundit University

**No. of page** : 60 pages **Sources** : Dhurakij Pundit University

**Keywords** : Introduction Law, Predee panonyong of Law, Case Studies

**Copyright** : Dhurakij Pundit University

### **Abstract**

For the sake of peace and in the country, All Thai people are under the laws enacted by is legislative body and passed by is Thai parliament. One of the commitments of Dhurakijpundit, the university which the course 'Introduction to law is taught, is to have its students know and understand about Thai laws, the rights they have and their duties to the country. Thus, after graduation, they will be decent citizens.

The purpose or this research is to study the attitude of Dhurakijpundit's students toward the course 'Introduction to law'. 424 questionnaires were given to the students and and the gotten data were analyzed by T tests and F tests.

### **The result of reserch**

1. The DPU. student opinion toward learning Introduction to law subject was identified in the " Most Agree " level.

2. The DPU. student opinion toward in the curriculum part, the contents, the teacher management, the assessment and evaluation, instructors, to apply the knowledge to be useful was identified in the "Agree" Level.

3. The result of DPU. student opinion comparison toward Introduction to law subject in part to apply the knowledge to be useful categorized by the gender and year of students who used to enroll we found that there was no difference in every parts.

4. The result of the student each faculty categorized. We found that there was difference overall. In term of location categorized. We also found that difference in Instructors was significantly in confidential level 95 % .

จ

## กิตติกรรมประกาศ

คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ เปิดทำการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับนักศึกษาที่เรียนกฎหมายมาเป็นเวลา 40 กว่าปีแล้ว ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น และมีความก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองตลอดเวลาที่ผ่านมาพร้อมทั้งยังได้ช่วยเสริมสมรรถฐานะของสังคมไทยให้เกิดความดีขึ้นมาในฐานะสถาบันการศึกษาเอกชนชั้นนำของเมืองไทยได้ดีตลอดมาด้วย

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของท่านรองศาสตราจารย์ ดร. อภิญา เลื่อนฉวี รองคณบดีคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ อาจารย์วันเพ็ญ พินเฝือก นักวิจัยและเลขานุการอธิการบดีกิตติมศักดิ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขปรับปรุงข้อมูลตลอดจนให้กำลังใจจนเกิดผลสำเร็จด้วยดีในการเปิดงาน วิจัยฉบับแรกของข้าพเจ้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยพร้อมที่จะให้ความร่วมมือและช่วยเหลือมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ในการพัฒนาการศึกษาให้มีความก้าวหน้าตลอดไป

กฤตภาส สุวรรณศรี

คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

(1)  
สารบัญ

| เรื่อง  | หน้า |
|---|------|
| บทคัดย่อภาษาไทย   | ก    |
| บทคัดย่อภาษาอังกฤษ  | ค    |
| กิตติกรรมประกาศ   | จ    |
| สารบัญ  | (1)  |
| สารบัญตาราง   | (4)  |
| <b>บทที่ 1</b> บทนำ   | 1    |
| 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา  | 1    |
| 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย   | 7    |
| 1.3 สมมติฐานการวิจัย  | 7    |
| 1.4 ขอบเขตของการวิจัย   | 8    |
| 1.5 นิยามศัพท์  | 8    |
| 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ   | 9    |
| 1.7 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย  | 9    |
| <b>บทที่ 2</b> ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง                            | 10   |
| 2.1 ทฤษฎีที่ใช้ในการเรียนการสอน   | 10   |
| 2.1.1 ความพึงพอใจการเรียนการสอน   | 10   |
| 2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ   | 14   |
| 2.1.3 การมีทัศนคติในการตอบสนอง  | 15   |
| 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ   | 17   |
| 2.2.1 ความหมายของการให้บริการ   | 18   |
| 2.2.2 ลักษณะและความสำคัญของการให้บริการ                                   | 19   |
| 2.2.3 การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการในชั้นเรียน                           | 19   |
| 2.3 การวิจัยการปฏิบัติเกี่ยวกับวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย        | 21   |
| 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย | 24   |
| 3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง  | 28   |

|                | เรื่อง   | หน้า |
|----------------|--|------|
| <b>บทที่ 3</b> | <b>ระเบียบและวิธีวิจัย</b>   | 30   |
|                | 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง  | 30   |
|                | 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย   | 31   |
|                | 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย   | 31   |
|                | 3.4 การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล  | 32   |
| <b>บทที่ 4</b> | <b>ผลการวิเคราะห์ข้อมูล</b>  | 33   |
|                | 4.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสำรวจ   | 33   |
|                | 4.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน<br>วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย  | 35   |
|                | 4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้<br>เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ                               | 38   |
|                | 4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้<br>เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายจำแนกตามระดับชั้นปีที่นักศึกษาเคยลงทะเบียน | 40   |
|                | 4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้<br>เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามคณะ                               | 43   |
|                | 4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้<br>เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามภูมิลำเนา                         | 47   |
| <b>บทที่ 5</b> | <b>บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ</b>  | 49   |
|                | 5.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสำรวจ   | 49   |
|                | 5.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน   | 49   |
|                | 5.3 ผลทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษา  | 51   |
|                | 5.4 ข้อเสนอแนะ   | 52   |
|                | 5.4.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัย   | 52   |
|                | 5.4.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป   | 52   |

|                 | เรื่อง   | หน้า |
|-----------------|--|------|
| บรรณานุกรม      |  | 53   |
| ภาคผนวก         |  | 55   |
| แบบสอบถาม       | เรื่องความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา<br>ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย | 56   |
| ประวัติผู้วิจัย |  | 60   |

(4)

## สารบัญตาราง

| ตารางที่ | เรื่อง   | หน้า |
|----------|--|------|
| 1        | จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตามลักษณะผู้ตอบ   | 33   |
| 2        | ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย  | 35   |
| 3        | ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียน การสอน การวัดผล การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย  | 36   |
| 4        | ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย   | 37   |
| 5        | ค่าเฉลี่ยและผลการทดลองความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ                              | 38   |
| 6        | ค่าเฉลี่ยและผลการทดลองความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ  | 39   |
| 7        | ค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามระดับชั้น ที่นักศึกษาเคยลงทะเบียนเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย | 41   |
| 8        | ค่าเฉลี่ยและผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามคณะ  | 44   |
| 9        | ค่าเฉลี่ยและผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามภูมิภาค   | 47   |

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบันนี้จัดว่ากว้างใหญ่ไพศาลมาก ความร่วมมือหรือการปฏิบัติตามสิทธิของแต่ละคนยากที่จะกระทำตัวเองให้ถูกต้องตามระเบียบของสังคมนั้นได้ ปัญหาจึงมีอยู่ในสังคมตลอดเวลาการร่วมมือกันเพื่อความอยู่รอดของสังคมหรือการช่วยเหลือกันเพื่อให้สังคมสดใสอยู่อย่างมีความสุขก็มีแต่มีได้น้อยเพราะความเปลี่ยนแปลงไปของสังคม ที่ทำให้ทุกคนอยู่ในสังคมแบบพยายามอยากมีส่วนร่วมช่วยให้สังคมเจริญขึ้นมาจึงต้องหาทางออกของตนเองและคนใกล้ตัวด้วยวิธีการวางระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนยอมรับและปฏิบัติตามไปพร้อม ๆ กัน ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ในสังคม จึงได้มีการวางระเบียบข้อบังคับเป็นกติกาที่ทุกคนในสังคมประพฤติปฏิบัติและยอมรับกันมากที่สุด ซึ่งสังคมเรียกระเบียบข้อบังคับนี้ว่า “กฎหมาย” ดังนั้นกฎหมายหรือกติกาสังคมดังกล่าวนี้จึงต้องมีการให้ความรู้ในสังคมเพื่อให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติตามและทำความเข้าใจกันด้วยดีมากขึ้นและก็ทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพที่ดีต่อไป เมื่อสังคมใหญ่ขึ้นสมาชิกในสังคมมีการขัดแย้งกันหรือมีก่อความไม่สงบสุขเกิดขึ้นในสังคมนั้น ก็จะทำให้สังคมมีปัญหาขึ้นมาทุกคนในสังคมก็จะเดือดร้อนตามไปด้วย แต่เมื่อได้มีการเรียนรู้กฎหมายแล้วสังคมก็เกิดความสงบสุขและมีความเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป การมีข้อกำหนด กฎ ระเบียบให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติและไม่ฝ่าฝืนกัน จึงต้องให้สมาชิกในสังคมได้เข้าใจในข้อกำหนด กฎ ระเบียบนั้นต้องมีการทำความเข้าใจให้ดีและรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกันเสียก่อน กล่าวคือก็ต้องมีการจัดการเรียนการสอนถึงข้อกำหนด กฎ ระเบียบหรือวิธีการปฏิบัติตามในสังคมของสมาชิกนั้นๆ ไปตามกันเพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติตามได้ดีมีความสัมพันธ์ที่ดีและมีการแบ่งปันร่วมกันได้ สังคมก็จะเกิดความเจริญก้าวหน้าไปด้วยความเข้าใจที่ดีและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคม สมาชิกของสังคมเข้าใจในข้อกำหนด กฎ ระเบียบที่สังคมกำหนดขึ้นมาจากการได้เรียนรู้ หรือทำการสอนให้สมาชิกในสังคมไม่มีการฝ่าฝืน ไม่ต้องถูกลงโทษ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สดใส สบายใจทำมาหากินแบบไม่ขัดแย้งให้เป็นปัญหาต่อสังคม และยังสร้างความรักสามัคคีกันอย่างมีความสุขและได้มีโอกาสที่จะปฏิบัติงานร่วมกัน อีกทั้งยังได้มีโอกาสสร้างรูปแบบของการปกครองที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วย เมื่อมีการอยู่แบบความสัมพันธ์ที่ดีมีความเข้าใจต่อกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ปัญหาเล็กๆน้อยๆก็ย่อมไม่มีเกิดขึ้นเพราะทุกคนในสังคมได้มีการศึกษาเข้าใจในระเบียบข้อปฏิบัติตนในสังคมที่ดีต่อกันไม่มีการฝ่าฝืนกฎ ระเบียบต่างๆในสังคม เมื่อสังคมสงบสุขดีสมาชิกในสังคมรักกันดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ความเจริญของสังคมก็มีความก้าวหน้าต่อไป สังคมนี้อยู่กันร่มเย็นเป็นสุขอายุยืนยาวหลายปี สังคมเราจึงต้องมี -

การอบรมสั่งสอนข้อกำหนด กฎ ระเบียบข้อปฏิบัติกันในสังคมอย่างไรเพื่อให้ทุกคนรู้และยอมรับที่จะปฏิบัติกันอย่างถูกต้องพร้อมทั้งให้สามารถประพฤติปฏิบัติกันอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนเข้าใจในสิทธิหน้าที่ของแต่ละบุคคลตามกฎหมาย ที่ได้มีการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับในสังคมได้สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันด้วย เหมือนกันทุกคนและยอมฟังข้อเสนอแนะของบุคคลต่างๆ ในสังคมให้มีการพัฒนาให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปอย่างดีและไม่เป็นภัยกับคนรอบข้าง เมื่อมีความร่วมมือกันได้อย่างดีก็จะทำให้ทุกคนเข้าใจและไม่เกิดปัญหาโต้แย้งต่อกัน ภัยต่าง ๆ ที่จะเกิดก็ย่อมลดน้อยลงไป ปัญหาของสังคมก็มีได้น้อยหรืออาจไม่เกิดขึ้นเมื่อสมาชิกในสังคมปฏิบัติตนกันอย่างเข้าใจระบบระเบียบที่ดี และไม่มีการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว ช่วยสร้างให้เกิดภูมิคุ้มกันได้เป็นอย่างดีทั้งภัยธรรมชาติและภัยสังคมต่อไปด้วย สังคมกับกฎหมายเป็นเรื่องที่จะทำให้ออกจากกันได้ยากมาก การที่จะพยายามหาวิธีแยกสังคมออกจากกฎหมายนั้นไม่สามารถที่จะเอาอะไรมาแยกได้อย่างจริงจัง หรือเรียกว่าเป็นการบิดเบือนออกไปที่จะมาทำการแยกของสองสิ่งนี้ให้ได้ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้การศึกษากฎหมายจึงจำเป็นที่มีประโยชน์ต่อสังคมอย่างมากและก็ไม่ควรที่จะทำการแยกกฎหมายออกจากสังคมไปได้เลย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็ควรมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับสังคม ให้มีผลดีขึ้นมาให้มากที่สุดด้วยการศึกษาหรือทำการสอนให้บุคคลในสังคมเข้าใจและยอมรับกัน พร้อมทั้งจะใช้ประโยชน์กับกฎหมายอย่างมีค่ามากที่สุดหรือให้รู้ถึงวิธีการใช้หลักการของกฎหมายนั้น ได้ซึ่งก็ต้องเริ่มมาจากสถานศึกษาที่ต้องให้ความรู้กับนักศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้นให้เข้าใจและมีการปฏิบัติได้ถูกวิธีต่างๆ เพื่อให้ทุกคนในสังคมยอมรับและปฏิบัติตามไปพร้อมกันอย่างมีความสดใสยิ่งขึ้นไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เปิดทำการสอนในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511 และเริ่มเปิดสอนมา 5 คณะวิชา ซึ่งทุกคณะมีวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายที่นักศึกษาที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 ต้องเรียนและสอบให้ผ่านทุกคน โดยถือเป็นวิชาพื้นฐานบังคับ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้นักศึกษาทำการเรียนโดยการเข้าฟังบรรยายจากอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็มาจากอาจารย์ประจำของคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทำการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในสมัยปัจจุบันนี้ วิชาดังกล่าวเป็นวิชาพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ประกอบด้วยเนื้อหาวิชากฎหมายหลายเล่มที่ทำการสรุปหลักพื้นฐานของกฎหมาย ให้นักศึกษาที่เตรียมตัวเรียนได้มีความพร้อมและรู้ข้อมูลที่สำคัญของกฎหมายที่ใช้กับสิทธิของตนและสำหรับนักศึกษานอกคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ต้องทำการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายด้วย เพราะเป็นวิชาแกนกฎหมายมีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก เมื่อมนุษย์อยู่ในสังคมเดียวกันย่อมมีความผูกพันต่อกันเกิดขึ้นด้วยสาเหตุนี้หมู่คณะจึงต้องมีกฎเกณฑ์ ระเบียบเพื่อการควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคมรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยตลอดไปจนถึงการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในขณะที่อยู่ในสังคมเดียวกัน-

ตามกฎหมาย ไม่มีการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับทั้งหลาย ทุกคนเข้าใจในกฎ ระเบียบข้อปฏิบัติด้วยกันอย่างถูกต้องตามวิธีในการอยู่ร่วมกันโดยไม่สร้างความเดือดร้อนหรือผิดระเบียบ ออกนอกกลุ่มนอกทางที่ไม่ดีไป เพื่อความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคม สังคมนั้นก็มีความเจริญด้วย เศรษฐกิจก็มีความก้าวหน้า ประชาชนในสังคมก็กินอยู่ดีด้วยกันทุกคน เนื่องมาจากการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบหรือเงื่อนไขในสังคมที่ทุกคนยอมรับและทำความเข้าใจด้วยกันอย่างดีนั่นเอง

เหตุต่าง ๆ เหล่านี้ จึงต้องมีการสร้างความเข้าใจเอาไว้ด้วยการให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ ด้วยทฤษฎีที่ต้องรู้ และปฏิบัติในชีวิตประจำวันไปซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 64 วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า “บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความผิดในทางอาญาไม่ได้” แต่ถ้าศาลเห็นว่าตามสภาพและพฤติการณ์ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่าผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เมื่อการเรียนจำเป็นต่อประชาชนในสังคม นักศึกษาก็ต้องเรียนและทำการสอบให้ผ่าน เพื่อให้รู้ว่ามีความเข้าใจในวิชาดังกล่าว เพราะเป็นวิชาพื้นฐานของนักเรียนทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจ แต่การที่จะเป็นผู้รู้กฎหมายได้ดีเท่าที่ควรไม่ใช่ว่าได้เรียนและสอบผ่าน แต่เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำความรู้นี้ไปใช้ในสังคมอย่างถูกต้องตามกฎหมายของสังคมที่ดี ตลอดจนมีผลกลับมาพัฒนามหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตที่ดีเป็นลำดับต่อไปนั้น ซึ่งการเรียนดังกล่าวนี้เป็นการศึกษาถึงความประพฤตินองมนุษย์ที่อยู่ในสังคมนั้นด้วย และยังจะได้มีการเปรียบเทียบความแตกต่างกับกฎหมาย ความประพฤตินองมนุษย์ที่มีอยู่ในสังคมอื่นเพิ่มเติมอีกด้วย เช่น จารีตประเพณีของมนุษย์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านานแล้ว , ศาสนาของมนุษย์แต่ละคนที่ยอมรับนับถือกันมาและรวมไปถึงศีลธรรมที่ได้มีการกำหนดถึงความรู้สึกที่เกิดมาจากจิตใจของมนุษย์ ก็จะทำให้เห็นถึงความแตกต่างที่ดีและนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ๆของสังคมและพร้อมกันที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไขเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมให้มีความร่วมมือต่อการในการสร้างความสุขที่ดีต่อกันในอนาคตต่อไป

การจัดการเรียนการสอน ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถได้เรียนรู้และมีโอกาสพัฒนาตนเองได้ พร้อมทั้งเป็นสื่อถึงแบบแผนความประพฤตินองตนในสังคม ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นกิจจะลักษณะ ทำให้สมาชิกในสังคมใช้กฎหมายได้ถึงเป้าหมาย ได้แก่ความสันติสุขของมนุษย์ทั้งหลายเหล่านั้น การศึกษากฎหมายที่ดีต้องประกอบด้วยความเข้าใจในเป้าหมายอันแท้จริงของหลักกฎหมาย ต้องรู้จักเครื่องมือที่จะใช้ประกอบผลให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้นได้ ซึ่งมีทักษะที่ถูกต้องในการใช้เครื่องมือและต้องรู้จักใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และสถาบันการศึกษาก็ถือหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญมาก การจัดการเรียนการสอนจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน -

สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพด้วย การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องดำเนินด้านการฝึกทักษะ กระบวนการความคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ โดยการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และคิดหาประสบการณ์จริงมาฝึกปฏิบัติให้เป็น และหาเหตุผลมาพัฒนาได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้เยาวชนของชาติได้ปรับรับรู้ทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีความ เข้าใจในเหตุผลที่ดี ตลอดทั้งผู้สอนก็สามารถได้มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ นักศึกษามีความรู้พร้อมกันด้วยดีตลอดไป เมื่อสมาชิกในสังคมได้ทำความเข้าใจและปฏิบัติที่ดีใน สังคมหรือปฏิบัติตามกฎระเบียบจารีตประเพณี ศิลธรรมและศาสนาแล้ว สิ่งที่จะทำให้เกิดเป็น ปัญหาที่ร้ายหรือปัญหาไม่ดีต่อสังคมก็ย่อมหมดไป จึงจำเป็นที่ต้องมีการวางหลักสูตรเพื่อทำการ จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เรียนรู้ตลอดจนถึงวิธีการทำ ความเข้าใจในหลักสูตร และได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายเพื่อจะได้นำเอาความรู้ทางด้าน กฎหมายไปปฏิบัติตนในสังคมที่ดีได้อย่างมีความสุข และไม่สร้างปัญหาให้สังคมต่อไป สังคมก็จะ อยู่อาศัยกันอย่างสุขสบายไม่เกิดปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำความเข้าใจและปฏิบัติอย่าง ถูกวิธีเกี่ยวกับการอยู่ในสังคมแล้ว จะไม่ทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคมด้วยการเกรง กลัวต่อโทษที่จะถูกลงหรือการฝ่าฝืนแล้วมีการเสียสิ่งที่มีค่ากับความต้องการไป และกลายเป็นความ เดือดร้อนมาสู่ตนเอง เสียใจ เสียโอกาสที่ดีของชีวิต หรือต้องถูกให้ออกนอกระบบสังคมนั้นไป ด้วยความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ทั้งหมดไป การศึกษากฎหมายในยุคปัจจุบันไม่อาจจำกัดอยู่เพียง เฉพาะการศึกษาว่ามีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เพียงเท่านั้นเท่านั้น เพราะบทบัญญัติ ต่างๆเหล่านั้นก็มีวันที่จะเปลี่ยนแปลงไป หรือมีการประกาศยกเลิกใช้ เมื่อได้มีการเรียนถึงแก่น ของกฎหมายหรือพื้นฐานที่ดีเอาไว้ก็ย่อมจะรู้จักบทบาท และวิธีการต่างๆที่จะเข้าใจในบทบัญญัติ และข้อปฏิบัติของตนเป็นคนได้อย่างจริงพร้อมทั้งรู้ถึงหลักวิชาการทางกฎหมาย การใช้กฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติและการละเว้นในบางเรื่องของกฎหมายนั้นอย่างเข้าใจได้ดีเพียงพอต่อตนเอง และสังคม การเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมการปกครองในสมัยใหม่ที่ทันสมัยรวดเร็ว ต้องมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่และความสนใจของผู้ศึกษาที่ดีด้วย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ของบ้านเมือง จึงมีการ ปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดความรู้และทักษะต่างๆ ให้นักศึกษาได้รับอย่างดีด้วยการรับฟังความคิดที่ นักศึกษาเสนอมาและปรับปรุงแก้ไขในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตพร้อมทั้งวาง ระบบการสอนที่ดีเกิดขึ้นกับนักศึกษาเพิ่ม ขึ้นทุกครั้งและมอบไปสู่สังคมที่ดี เพื่อให้สังคมของ ประเทศไทยมีคุณภาพที่ดี และรักความยุติธรรมกันด้วยความเข้าใจและการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ตามกฎระเบียบของสังคมทุกวันไป มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้มี -

คุณภาพยิ่งๆขึ้นไป เพื่อให้ให้นักศึกษาประพฤติปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพที่ดีต่อสังคมอย่างมีคุณภาพที่ดี ด้วยการเข้าใจในเหตุผลของปัญหาที่จะนำมาแก้ไข และใช้กับสภาพแวดล้อมของสังคมที่ดี พร้อมๆไปกับความเจริญรุ่งเรืองของสังคม และเมื่อสังคมมีความร่วมมือกันและเข้าใจในการกระทำร่วมกันอย่างดีแล้วก็จะทำให้ประชาชนในสังคมมีความสุขเพราะทุกคนยอมรับเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่อกันในสังคม ซึ่งทำให้เกิดเป็นแนวทางสร้างกฎ ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดให้นักศึกษายอมรับ และปฏิบัติร่วมกันพร้อมทั้งศึกษาหาข้อควรปฏิบัติตนในสังคมที่ถูกที่ควรร่วมกันอย่างมีคุณภาพเพื่อให้สมาชิกในสังคมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ร่วมกันตามแนวทางกฎหมายและสอนให้รู้จักการปฏิบัติตนที่ดี มีการกำหนดข้อปฏิบัติ ข้อละเว้นการปฏิบัติและสภาพบังคับหากมีการฝ่าฝืนกฎระเบียบดังกล่าวให้นักศึกษาเข้าใจ และยอมรับปฏิบัติกันอย่างถูกต้องตามความเป็นจริงเพื่อให้สังคมใหญ่มีความอบอุ่น และร่วมเย็นในความสัมพันธ์กันของสมาชิกในสังคม และเห็นถึงการเพิ่มขึ้นของสมาชิกในสังคมที่ใหญ่ขึ้นทุกวัน ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขที่ดีจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข ข้อกำหนด กฎ ระเบียบและความรู้สึกของสมาชิกในสังคมให้ดีและมีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุดโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาในภายหลังจึงได้จัดรูปแบบการศึกษาที่ดี และพอเพียงต่อสังคมที่ประชาชนในสังคมเข้าใจ ยอมรับสามารถปฏิบัติร่วมกันได้อย่างมีความสุขต่อกันมากที่สุดตามแบบอย่างที่ดีศึกษาและทำความเข้าใจร่วมกันไม่สร้างปัญหาต่อบุคคลอื่นให้เกิดความเดือดร้อน

คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ เป็นคณะหนึ่งที่รับหน้าที่ในการบรรยายวิชาพื้นฐานกับนักศึกษาทุกคณะของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตคือวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เป็นวิชาที่นักศึกษาเรียนและนำเอาความรู้ที่เรียนไปใช้กับชีวิตประจำวันที่ดีอย่างมีคุณภาพยิ่ง จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ของบ้านเมืองได้อย่างดี และนักศึกษาก็สามารถนำเอากฎหมายที่ศึกษาไปใช้ได้อย่างมีระเบียบและเข้าใจในสาระสำคัญของเนื้อหาต่าง ๆ ที่เล่าเรียนมาอย่างมีคุณภาพ ซึ่งก็จะทำให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ วินัยของมหาวิทยาลัยได้อย่างดีเมื่อนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้สำเร็จการศึกษาหรือเข้าไปใช้ชีวิตที่ดีในสังคมจะทำให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในสังคมอย่างมีความสุข และรักสามัคคีกลมเกลียวต่อกันอย่างมีคุณภาพที่ดีตาม กฎ ระเบียบ ข้อ บังคับของสังคมไปด้วยดีมากยิ่งขึ้นจึงให้มีวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาต้องเรียนและทำความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้นด้วยดีเพื่อเป็นประชาชนที่ดีในสังคม และไม่มีปัญหาให้กับผู้บริหารประเทศในการพัฒนาประเทศและบริหารงานต่อไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตขึ้นใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2548 และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักสูตรใหม่ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 ซึ่งในหลักสูตรนี้ก็มีกระบวนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ให้สอดคล้องสภาพเศรษฐกิจของบ้านเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงและทุกสถาบันต้องมีการอาศัยกำหนดหมายเข้าช่วยเหลือ เช่น ตุลาการ อัยการ ทนายความ พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจหรือนิติกร ซึ่งก็รวมไปถึงธุรกิจภาคเอกชนเป็นพิเศษ

พร้อมกันนี้ยังมีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความสำนึกในระเบียบวินัย ขนบธรรมเนียมตลอดไปถึงกฎหมายที่ดี มีความประพฤติในจรรยาบรรณของความเป็นบุคคล และดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขไม่ทะเลาะวิวาทกัน

ผู้วิจัยในฐานะศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รุ่นที่ 15 ปีการศึกษา 2529 และปฏิบัติหน้าที่ในคณะนิติศาสตร์มาเกือบ 20 ปี จึงเห็นความสำคัญของการศึกษากฎหมายขั้นพื้นฐานของนักศึกษาและบุคคลผู้ใฝ่รู้ในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย โดยจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาและสังคมที่ดีต่อไปในอนาคต พร้อมทั้งจะได้ทราบถึงข้อดีข้อเสียของการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร และการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พร้อมกันนั้นยังจะมุ่งหวังให้เด็กไทยมีความรักกลมเกลียวกันด้วยความเข้าใจที่ดีและมีคุณภาพด้วยเหตุผลที่รับฟังกันได้ และยอมรับผิดชอบต่อสังคมที่เกิดขึ้นมาด้วยความเข้าใจแบบ มีระเบียบวินัยที่จะดำรงร่วมกันไปอย่างสุขสบายและสามารถที่จะทำความเข้าใจกันเมื่อเกิดปัญหาและยังสามารถแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลเพราะความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ที่เข้าใจและปฏิบัติร่วมกันมาตลอดจนปัญหาโลกตอไปก็อาจหมดไปได้ด้วยดี เพราะความเข้าใจร่วมกันและพร้อมรับเหตุผลต่อกันมา ซึ่งเป็นการเริ่มจากสังคมเล็ก ๆ กันไปก่อน โดยการที่ทำการเรียนรู้แล้วนำมาปฏิบัติกันในสังคมการศึกษาให้นักศึกษาได้เข้าใจและนำไปปฏิบัติกันอย่างจริงและถูกวิธี หากมีปัญหาก็ต้องแก้ไขหรือหากมีการฝ่าฝืนละเมิดกฎระเบียบต้องมีการลงโทษกันเพื่อให้มีการไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบดังกล่าวนั้นอีก ในบางครั้งกรณีนักศึกษาอาจไม่เข้าใจหรือยังไม่ทราบถึงระเบียบข้อบัญญัติบางเรื่องก็มีการสอนให้ความรู้แนะนำให้เข้าใจเพิ่มขึ้น จึงต้องมีการศึกษาในเรื่องของความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีหลักการและความหมายลักษณะอย่างไรเกี่ยวข้องกับสังคมหรือปัจจัยสี่ของมนุษย์นั้นอย่างไร มนุษย์ในสังคมต้องยอมรับและมีการปฏิบัติกันอย่างจริง และถูกต้องอย่างมีเหตุผลที่ทุกคนในสังคมยอมรับด้วยกันทั้งสิ้น คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจึงจัดหลักสูตรเนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย มีวัตถุประสงค์การบรรยายและการจัดการประเมินผล -

นักศึกษาที่เข้าฟังการบรรยายเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจของนักศึกษาได้รู้ถึงความเข้าใจและความสามารถของตนเองเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายเพื่อการปฏิบัติถึงความเข้าใจที่ได้ศึกษามาและนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันกับบุคคลในสังคมเป็นแนวเดียวกับสังคมที่มีการพัฒนาต่อไปอย่างก้าวหน้ามากที่สุดและเป็นพื้นฐานที่ยอมรับของสังคมโลกต่อไปด้วย หากมีปัญหาหรือนักศึกษาไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษาไปก็สามารถนำมาสอบถาม หาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่จะนำไปใช้ประโยชน์กับผู้บรรยายได้อย่างดีก่อนที่จะไปใช้ได้อย่างจริงเพื่อให้กฎหมายนั้นมีค่าและใช้ได้อย่างถูกต้องตามบทบัญญัติของสังคมที่ดีไป พร้อมกับให้ความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมร่มเย็นและเป็นสุขมากที่สุดด้วยดี

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย สำหรับวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคณะต้องเรียนและสอบให้ผ่าน โดยสำรวจความคิดเห็น 4 ด้านคือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีที่เคยศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย คณะ และภูมิลำเนาของนักศึกษาที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

## 1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง 4 ด้านต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาที่เคยลงเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง 4 ด้านต่างกัน

1.3.3 นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง 4 ด้านต่างกัน

1.3.4 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง 4 ด้านต่างกัน

## 1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายรวม 4 ด้าน ได้แก่

1.4.1.1 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อจุดหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

1.4.1.2 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผล และการประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

1.4.1.3 ด้านความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

1.4.1.4 ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

1.4.2 การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมาแล้วของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่เข้าใจและสามารถอธิบายทฤษฎี ตลอดจนหลักกฎหมายทั้งกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎหมายมหาชน และกฎหมายวิธีบัญญัติขั้นพื้นฐาน ได้อย่างถูกต้องพร้อมที่จะสามารถใช้ได้อย่างเข้าใจโดยไม่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาสังคม ที่ทำการลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านแล้วจำนวน 600 คน และเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

## 1.5 นิยามศัพท์

วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย หมายถึง วิชาความรู้ที่เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ การปกครองของสังคมที่จะมุ่งพัฒนาให้ประชาชนในสังคมยอมรับ และปฏิบัติตามเป็นผลเมืองที่ดี รวมถึงการปกครองบ้านเมืองที่ประชาชนต้องทำความเข้าใจ เพื่อช่วยให้สภาพเศรษฐกิจของสังคมเจริญก้าวหน้าต่อไป การศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนั้น ทุกคนในสังคมต้องมีความรู้อย่างยิ่งและต้องปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎระเบียบของสังคม การที่ศึกษาให้ได้รับความเข้าใจเพียงพอแล้วต้องเข้าใจในสิ่งแวดล้อมของสังคมด้วยว่ามีการปฏิบัติอย่างไรไม่ให้เกิดปัญหาต่อกัน

## 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

1.6.2 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาในคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ และนักศึกษาจากคณะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

1.6.3 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

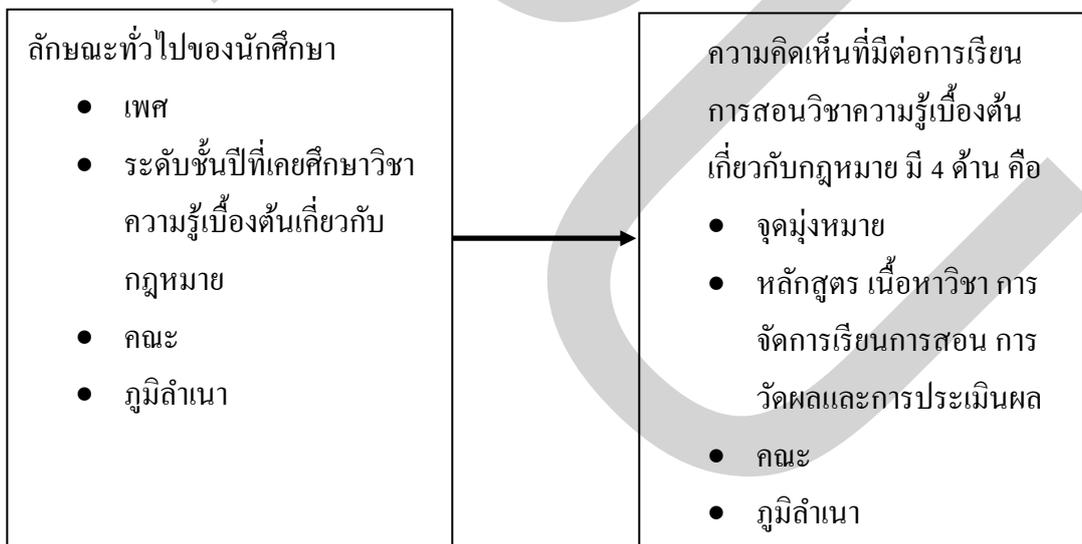
1.6.4 เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ปฏิบัติหน้าที่แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพแก่ตนเองและผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

1.6.5 เพื่อให้ นักศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคมได้อย่างมีความเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างมีเหตุผล ความรัก ความสามัคคีต่อกันในสังคม

## 1.7 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



## บทที่ 2

### ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย (THE OPINIONS OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY STUDEN OF INTRODUCTION TO THE STUDY OF LAW) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหา แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยโดยลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีที่ใช้การเรียนการสอน
- 2.2 การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการในชั้นเรียน
- 2.3 การวิจัยการปฏิบัติเกี่ยวกับวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย
- 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 ทฤษฎีที่ใช้การเรียนการสอน

##### 2.1.1 ความพึงพอใจ (Satisfaction) การเรียนการสอน

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเป็นภาวะทางอารมณ์ของบุคคล ซึ่งจะแสดงออกมาเมื่อได้รับสิ่งเร้าจากภายนอกกระทบทำให้แสดงกิริยาหรือปฏิกิริยาโต้ตอบออกมา อาจจะเกี่ยวกับความชอบ พอใจ ยินดี หรือไม่พอใจ ความโกรธ ความลึงเล ความนิ่งเฉย ทั้งที่สังเกตได้และไม่สามารถสังเกตได้หรือปฏิกิริยานั้นอาจไม่เด่นชัด สถานการณ์ของชีวิตบางคนย่อมมีความคิดที่เปลี่ยนแปลงกันไปไม่เหมือนกันในทุกคนทำให้เกิดการผันแปรไปแต่โดยทั่วไปแล้ว ปฏิกิริยาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่การตอบสนองที่ทำให้เกิดขึ้นมา ฉะนั้นความสำเร็จขององค์กรหรือหน่วยงานการศึกษาจะคอยกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆให้มีคุณภาพที่ดีได้ต้องมีการอบรมสั่งสอนวิธีการ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการการเรียนการสอนจึงต้องมีการยึดหลักความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นสำคัญ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ดี ต้องตอบสนองความพึงพอใจของนักศึกษาให้มากที่สุดแต่ การที่จะกระทำให้ทุกชีวิตในสังคมยอมรับระบบระเบียบที่เหมือนกันทุกอย่างก็คงเป็นไปได้ยาก และการที่จะหาแนวทางที่จะให้สังคมยอมรับกันอย่างถูกวิธี เข้าใจในหลักเกณฑ์ของการกระทำ ของสังคมที่ดีได้ พร้อมทั้งการปฏิบัติให้ถูกต้อง ไม่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบในสังคมออกไป จะทำให้สังคมมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้นและสร้างความสามัคคีกลมเกลียวกันดีต่อไป ความร่วมมือ เป็นสุขในสังคมก็จะสุขสบาย ปัญหาความเดือดร้อนของประชากรในสังคมก็ไม่ต้องวิตก -

กังวลใด ๆ ต่อไปและพร้อมที่จะปฏิบัติร่วมกันอย่างดีเพื่อการที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นจึงได้ต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบัญญัติหลักเกณฑ์ข้อปฏิบัติ ยึดถือตามที่มนุษย์ได้ทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์ให้ ถึงทฤษฎีความพึงพอใจมากนัก นักวิชาการในสังคมที่ใหญ่ของเราหลายท่านได้กล่าวไว้เพื่อให้เราได้ทำการศึกษาและนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องในสังคมที่มีหลายท่านที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

ท่าน Wolman กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่เกิดมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ซึ่งความพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้รับในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุความคาดหวังในบางระดับที่ตนเองประสงค์หรือบรรลุเป้าหมายของตนเองแล้วก็เกิดความพึงพอใจที่ได้สมหวังขึ้นมาต่อไป ในทางตรงกันข้ามความพึงพอใจจะไม่เกิดขึ้นได้เลยหากความต้องการหรือความคาดหวังไม่ได้รับการตอบสนอง ให้ตนเองหรือบุคคลที่มุ่งกระทำต่อสิ่งที่ตนเองหวังไว้แล้วไม่ได้ตามที่ตนเองปรารถนาหรือผิดหวังเช่นนี้ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้นมาได้เลยแม้แต่เพียงนิดเดียวนั่นเอง ความพึงพอใจที่จะทำให้บุคคลทุกคนเข้าใจร่วมกันคืออย่างมีประสิทธิภาพก็เป็นเรื่องความต้องที่ทุกคนยอมรับและเข้าใจได้เป็นอย่างดีที่สุดและถูกต้องหรือไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับบุคคลอื่นหรือไม่สร้างความเดือดร้อนให้บุคคลอื่นด้วย

ความหมายของความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าที่ได้แสดงออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน ซึ่งเป็นการบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินในลักษณะเป็นด้านบวกหรือด้านลบ หรือไม่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า ต่อความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาถึงการกระทำของบุคคลที่วางใจไว้และผ่านมานี้สำเร็จตามทางที่หวังไว้หรือเปล่า หากสำเร็จได้ก็แสดงให้เห็นว่าความหวังที่คิดไว้บรรลุตามประสงค์จริงตามความพึงพอใจของเราที่ทำการประเมินขึ้นมาจนสำเร็จได้ หากความตั้งใจนั้นเกิดความไม่สำเร็จก็แสดงให้เห็นว่าเกิดเป็นผลเสียที่ยังมีบางสิ่งบางอย่างขัดข้องต่อการกระทำนั้น ๆ ซึ่งเป็นทิศทางของความพึงพอใจที่มีการกระทำตามวัตถุประสงค์หรือขอบเขตของงานเอาไว้แน่นอนที่ต้องทำการแก้ไขหรือหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขขึ้นมาให้บรรลุผลต่อความประสงค์ (นวลฉวี รัตงสุ หน้า 52-53 , 2543 )

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้นเพื่อให้บรรลุผลที่ดีขึ้นมาตามวัตถุประสงค์ เป็นความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาที่สร้างไว้เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของความรู้สึกที่ประสงค์ให้เกิดผลดีและเกิดความสามารที่จะเป็นผลและแนวทางที่ดีต่อไปในอนาคตได้เป็นอย่างดีด้วย (ดิเรก ฤกษ์สาหรัย, หน้า 35, 2527) เช่นเดียวกับแนวความคิดของ Wallestein, ที่ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหวังแล้วได้เป็นความรู้สึกที่สมหวังตั้งใจที่ตนเองปรารถนาไว้ก็เป็นความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองได้ตามคาดหวัง (Dictionary of psychology. Washing D.C. Pengin 1971 P. 35) ความพึงพอใจกล่าวอีกนัยหนึ่ง

ก็คือ ความรู้สึกขั้นสุดท้ายของบุคคลที่เกิดขึ้นมาได้ เมื่อมีความต้องการได้รับการตอบสนอง พร้อมกับกระทำที่บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ระดับหนึ่งของความคิดที่เกิดขึ้นเป็นผลสำเร็จลุล่วงไปได้ตามที่ตั้งใจที่มุ่งหวังเอาไว้ได้ (Krech and Chutchield 1971 P.74) ก็จะทำให้ความพึงพอใจนั้นสำเร็จได้บุคคลผู้สร้างความพึงพอใจก็เกิดความสบายใจได้ได้ตามความประสงค์ของตนเอง นั่นเอง นี่ก็เป็นความพึงพอใจที่ผู้มุ่งหวังให้เกิดผลดีได้รับผลประโยชน์ที่ดีและตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้เกิดเป็นผลดีตามมาทีหลังได้ จึงทำให้เกิดความเห็นที่ตามมาภายหลังได้ว่าความพึงพอใจที่จะให้เป็นผลดีได้นั้นต้องเป็นผลสำเร็จต่อมาในอนาคตที่ดี และเกิดความสบายใจของผู้กระทำสิ่งนั้นด้วย จึงเป็นความพึงพอใจที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้มุ่งหวังเอาไว้ตามนั้น และก็ทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองด้วยดี ธรรมชาติในสังคมก็ดีตามมา ทุกคนในสังคมยอมรับพร้อมกันตามที่ปฏิบัติร่วมกันอย่างถูกต้องไม่มีการฝ่าฝืน กฎ ระเบียบต่อกันไม่มีการละเมิดสิทธิของกันและกัน

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ความคาดหวัง หรือความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคล โดยบุคคลสร้างความสัมพันธ์ขึ้นมาเพื่อต้องการให้เกิดบรรลุตามประสงค์ที่ตนเองคาดหวังหรือตั้งใจเอาไว้ก่อน ผลที่เกิดขึ้นมาซึ่งได้รับการกระตุ้นสิ่งเร้าต่อสิ่งภายนอกในสิ่งที่ต้องการหรือผลประโยชน์ความคาดหวังตามต้องการนั้น ๆ อย่างคาดคิดเอาไว้และมุ่งหวังไว้ได้ สมความปรารถนา หรือความพึงพอใจเป็นผลรวมความรู้สึกที่ชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาหรือการปฏิบัตินั้นจนทำให้เกิดความพึงพอใจสิ่งนั้น ๆ ที่มากระทบหรือสัมผัสจนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมอย่างมีทิศทางและสมปรารถนาตามเคยมุ่งหวังไว้ล่วงหน้าตามที่ต้องการดังกล่าวมานั้น ๆ นั่นเอง เมื่อสังคมเราอยู่ร่วมกันด้วยการมีความสัมพันธ์ไมตรีต่อกันไปด้วยความสงบสุขก็จะทำให้สังคมของเรามีความราบรื่นและรุ่มเย็นเป็นสุขกันด้วยดี ปัญหาที่เคยมีก็ลดน้อยลงหรือแทบจะไม่มีเกิดขึ้นมาให้เห็นอีกเลย

ทุกคนในสังคมเมื่อได้อยู่ร่วมกันมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว มีชีวิตที่ดีขึ้นในสังคมตามขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละสังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีปัจจัยสี่ ที่ประกอบด้วย อาหาร ที่อยู่ อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค เพื่อการดำรงชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลที่ดีแล้วก็ต้องมีความสงบปลอดภัยของชีวิตขึ้นเพื่อความอยู่รุ่มเย็นเป็นสุขของครอบครัวแต่ละครอบครัวกันตลอดไป เพราะครอบครัวก็ต้องมีความพึงพอใจที่เริ่มต้นขึ้นเป็นหน่วยแรกก่อนจะไปสู่สังคมใหญ่

การกระทำที่จะให้เกิดความรุ่มเย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมที่ดีนั้น สังคมแต่ละสังคมก็ต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่หาเรื่องทุกข์ต่อกัน และต้องเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งทุกคนต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตของตนเองและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบ้านด้วยกัน เพื่อไม่ให้มีปัญหาต่อกันจะได้ไม่สร้างทุกข์ให้กับบุคคลอื่น ความเป็นอยู่จะได้อยู่อย่างมีความสุขนั่นเอง นอกจากนั้นแล้วตนเองก็ต้องมีหน้าที่ของตนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซื่อสัตย์สุจริตของตนเองขึ้นมา เมื่อมีความซื่อสัตย์สุจริตและหน้าที่ในการกระทำที่ดีแล้ว ก็ต้องมีความยุติธรรม

เกิดขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนยอมรับ ไม่มีการหลอกลวงต่อกันเพื่อก่อให้เกิดความปล่องใสในการกระทำของตนเองแต่ละอย่าง เพื่อไม่ให้มีการคดโกงกันเองด้วยความประพฤติที่ปฏิบัติให้ติดต่อกันนั่นเอง อีกทั้งยังยอมรับความเห็นของผู้อื่นตามมาอีกด้วย การสร้างความสัมพันธ์ต่อกันด้วยดีก็มีเพิ่มขึ้น เช่นนี้เองที่ต้องทำให้การแสดงความเห็นของแต่ละคนที่ทำการศึกษาไปแล้วผลประโยชน์ที่ได้รับมีอะไรบ้างและจะช่วยสร้างสังคมให้มีความก้าวหน้าได้อย่างไรจากผลเรียนที่เราได้รับมานี้เอง

จากคำกล่าวที่ว่า “ความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม” เป็นการกล่าวที่ทุกคนในสังคมยึดถือและปฏิบัติกันด้วยดีเสมอมา แต่ในปัจจุบันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความที่ทุกคนในสังคมเริ่มที่ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันเองหรือการดำเนินชีวิตไปอย่างไม่สุจริตด้วยวิธีการที่เริ่มหลอกลวงกันเองในหมู่บ้านไปจนกระทั่งมีการฉ้อโกงกันขึ้นในระดับชาติขึ้นมาแล้ว เพราะทุกคนยังขาดหน้าที่ในการเรียนรู้หรือหน้าที่ในการศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวยังไม่มีเวลาจำเป็นหรือคิดว่าเรียนรู้ง่ายแต่ความเป็นจริงวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นเรื่องที่ละเอียดมากและต้องมีความรอบคอบ ทำความเข้าใจให้ดีจึงจะรู้ถึงสภาพและบทบาทหน้าที่ของตนเองเพียงพอที่จะทำให้อันตนเองบรรลุถึงหน้าที่ของตนด้วยดี ประเทศชาติก็จะเจริญรุ่งเรืองต่อไปได้ จึงต้องมีการพัฒนาตนเองหาความรู้ การปฏิบัติตนเองที่ดีแบบมีระเบียบเคารพกฎ ของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความรักใคร่ที่ดีต่อกันและไม่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาในสังคมที่ต้องเดือดร้อนซึ่งกันและกันต่อไป สังคมก็จะร่มเย็นบุคคลในสังคมก็เข้าใจกันด้วยความสัมพันธ์ที่ดีปัญหาในสังคมก็ย่อมจะเกิดขึ้นน้อยลงไป ความรักความสามัคคีของบุคคลในสังคมก็สุขสบายขึ้น การเปลี่ยนแปลง แก้ไขสิ่งใดๆในสังคมก็สามารถที่จะกระทำขึ้นมาได้ด้วยความเข้าใจที่ดีต่อกันนั่นเอง การกระทำดังกล่าวเพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีต่อกันในสังคมที่ดี จึงต้องการกำหนด กฎ ระเบียบข้อปฏิบัติต่อกันให้เป็นระเบียบวินัยในสังคมและให้สมาชิกในสังคมศึกษาทำความเข้าใจเพื่อได้ยอมรับและปฏิบัติตามอีกทั้งจะไม่ฝ่าฝืนต่อ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือวินัยต่างๆด้วย ซึ่งเมื่อเกิดความรู้สึกที่ดียอมรับในการปฏิบัติต่อกันก็เป็น การสร้างความพึงพอใจของแต่ละบุคคลที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมตลอดไปนั่นเอง การที่จะต้องแก้ไขปัญหาหรือสร้างสิ่งใดร่วมกันก็สามารถทำได้ด้วยเหตุผลและความเข้าใจของบุคคลในสังคมเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่จะเป็นขนบธรรมเนียมหรือการกระทำที่ยอมรับและปฏิบัติร่วมกันสืบทอดกันตลอดมาจนเป็นสิทธิหน้าที่ หรือการปฏิบัติใดๆต่อกันก็เป็นที่ยอมรับ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นมาได้ สังคมอยู่อย่างสงบสุขไม่เป็นปัญหาหรือทุกคนในสังคมมีการศึกษามาด้วยความเข้าใจซึ่งถึงปฏิบัติกันอย่างถูกต้องในสิทธิและหน้าที่ที่มีความเป็นมนุษย์ของสังคม ซึ่งการกระทำใดที่มีผู้ปฏิบัติคนที่ไม่ถูกต้องฝ่าฝืนสังคมก็ต้องถูกออกจากสังคมโดยปริยาย คือการที่บุคคลในสังคมไม่ยอมรับกับ การปฏิบัติของเขาซึ่งก็เหมือนกับการถูกลงโทษโดยสภาพธรรมชาติของสังคมไปนั่นเอง แต่ถ้าการปฏิบัติคนดีเป็นที่ยอมรับต่อสังคมได้ก็เหมือนการสร้างความพึง

พอใจให้สังคมที่ยอมรับให้ความช่วยเหลือบุคคลนั้นตลอดเวลา ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษา และทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของระเบียบของสังคมให้เข้าใจและถูกต้องให้มากที่สุดเพื่อการอยู่ในสังคมที่ดีมีมนุษยสัมพันธ์ในสังคมที่ดีด้วย ซึ่งแต่เดิมระบบกฎหมายของไทยก็มีการวิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ ตั้งแต่ยุคประเพณี (Customary Law) ยุคกฎหมาย (Legal Dogmatic) ยุคนิติบัญญัติ (Technical Law)

### 2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลต่อความพึงพอใจจากการศึกษา พอสรุปได้ดังนี้ ทฤษฎีความต้องการของ Maslow ผู้คิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจหรือความต้องการเป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมนามากทฤษฎีหนึ่ง เป็นแนวคิดทางจิตวิทยาให้เข้าใจในความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาโดยการเกิดจากความต้องการระดับต่าง ๆ ด้วยกันเพื่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุดและความพึงพอใจนี้เป็นความพึงพอใจที่บรรลุผลได้ดีซึ่งเป็นแนวของ Maslow (กล่าวไว้ใน Mativation and personality.2d ed. New York : Herper Row. P.23 - P.25) เกี่ยวกับความต้องการของบุคคลมีดังนี้

1. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นต่าง ๆ โดยจะเริ่มจากความต้องการขั้นต่ำสุดไปหาความต้องการสูงสุดที่สร้างความประสงคั้นั้น เมื่อสำเร็จลุล่วงได้ดีอาจมีความต้องการใหม่เกิดขึ้นมาหรืออาจยุติลง ความพึงพอใจนั้นก็อาจมีขึ้นมาได้
2. ความต้องการของมนุษย์มีความต่อเนื่องหลายระดับด้วยกันเพื่อเป็นความสำเร็จที่ดีมนุษย์มีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อความต้องการอันหนึ่งอันใดได้รับการตอบสนอง ก็จะเกิดความต้องการอันใหม่ขึ้นมาอีก เพื่อให้เกิดตามแนวที่คาดหวังไว้ด้วยดีต่อไป
3. เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการระดับต่ำแล้ว ก็จะเกิดความต้องการระดับสูงขึ้นไป แต่บางครั้งเมื่อความต้องการระดับสูงได้รับการตอบสนองแล้วก็อาจเกิดความต้องการระดับต่ำได้อีกจนเป็นความพึงพอใจที่ประสงคหรือบรรลุผลสำเร็จตามประสงค์ด้วยดีต่อไป
4. ความต้องการแต่ละระดับของมนุษย์ มีความเกี่ยวเนื่องกันและแม้ว่าความต้องการระดับหนึ่งระดับใดหายไปแล้วจะเกิดความต้องการระดับอื่นเข้ามาแทนที่ แต่ความจริงแล้วความต้องการเหล่านั้นได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นความต้องการทุกระดับไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ฉะนั้นการที่จะเสริมสร้างความพึงพอใจให้แก่นักศึกษาโดยการนำเอาหลักทฤษฎีความต้องการและทฤษฎีความพึงพอใจมาประยุกต์ใช้แล้วนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในด้านการให้บริการทางการศึกษาจะต้องทราบถึงวัตถุประสงค์และความต้องการที่แท้จริงเพื่อที่จะตอบสนองความพึงพอใจให้ตรงกับความต้องการ และเกิดประสิทธิภาพกับนักศึกษาให้มากที่สุด ผลลัพธ์ที่นักศึกษาได้รับก็คือความพึงพอใจที่ตนเองได้มุ่งหวังไว้ซึ่งก็อาจเป็นผลดีกับนักศึกษาและสังคมที่อยู่หรือก็เป็นเพียงผลประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับรู้ เข้าใจในบทเรียนที่ได้รับก็สามารถเป็นความพึงพอใจได้ แต่ก่อนที่จะเกิดความรู้สึกที่ประสบความสำเร็จต้องมีการกำหนด หรือจัดเตรียมทฤษฎีที่จะให้นักศึกษาต้องการไว้ให้ได้เสียก่อน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้ให้และผู้รับหรือเรียกว่า ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและได้รับความพึงพอใจตามทฤษฎีดังกล่าวนี้ก่อนนำไปปฏิบัติจะได้เกิดความพึงพอใจตามหวังก่อนนั่นเอง และต่อไปผู้สอนมีการปรับระดับความพึงพอใจของตนที่จะทำให้ผู้เรียนมีความประสงค์หรือพึงพอใจต่อบทเรียนมากยิ่งขึ้น จนนักศึกษาเกิดความพึงพอใจในบทเรียนที่ตนเองมุ่งหวังไว้ ก็พร้อมที่จะสร้างความพึงพอใจในระดับที่สูงขึ้นมาเป็นต้องเกิดอยากได้ในความรู้นี้เพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไปในอนาคตที่คืบหน้า ซึ่งก็จะทำให้สังคมมีความเป็นระเบียบ มีเศรษฐกิจที่ดีตามมาในอนาคตมากยิ่งขึ้นต่อไป

### 2.1.3 การมีทัศนคติในการตอบสนอง

มนุษย์ทุกคนย่อมมีทัศนคติของตนเองในการตอบสนองความต้องการแต่ละเรื่องตามสภาพจิตใจของแต่ละคนไปตามแนวความคิดหรือความหวังที่ต้องการคาดเอาไว้โดยแท้จริงให้ประสบความสำเร็จตามความต้องการหรือเรียกว่าเป็นทัศนคติของตนเองที่มุ่งให้เกิดผลดีตามแนวความคิดที่ตนเองมีความมุ่งหวังเอาไว้ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์นั้น ๆ ( บทความแปลจากหนังสือ Spencer's First Principle. HERBERT Spencer : 1862 ) ซึ่งทุกคนในสังคมก็เป็นที่ยอมรับและปฏิบัติสืบต่อกันมาโดยตลอดจนต่อมาก็กลายเป็นประเพณีของสังคมที่มาจากทัศนคติที่ใช้กันอยู่ประจำสม่ำเสมอ นั่นเอง ได้มีการริเริ่มค้นคว้าและทำการคิดค้นหรือเรียกว่าเป็นบิดาเกี่ยวกับคำว่า “ ทัศนคติ ” ทัศนคติก็เป็นบ่อเกิดของกฎหมายเพื่อให้เป็นจารีตประเพณีของท้องถิ่นที่มีการยอมรับและปฏิบัติร่วมกันมาหลายปีสืบต่อกันมาและต่อมาก็เป็นสิ่งบัญญัติขึ้นเป็นกฎ ระเบียบของสังคมให้บุคคลในสังคมใช้ จนทำให้เห็นว่าคำว่า ทัศนคตินี้มีความหมายอยู่หลายประการและมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำอธิบายความหมายของคำว่า ทัศนคติ ไว้หลายลักษณะตามแนวนักวิชาการท่านต่างๆ ดังนี้ คือ

แนวความคิดของท่าน G.W. Gallport ได้ให้ความหมายของคำว่า ทักษคติ คือสภาวะทางจิตและสภาวะทางประสาทเกิดขึ้นมาเป็นทักษะคติที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาด้วยความกระทำกันเป็นเวลานาน เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการสนองของแต่ละบุคคล ที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน (ค.ศ. 1862)

แนวความคิดของท่าน Leonard W. Owen, 2001 ก็ให้ความหมายของคำว่า ทักษคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในโดยการตอบสนองความต้องการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งเร้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดเป็นต้องการการขึ้นมาได้และในขณะที่ Donald T. Combell, 2001 ได้อธิบายว่า ทักษคติ ทางสังคมนั้นเป็นการตอบสนองอย่างสม่ำเสมอและคงทนที่มีต่อการกระตุ้นทางสังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแนวความคิดของผู้กระทำตามความตั้งใจให้เกิดบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ดีขึ้นมา ขณะเดียวกันก็ยังมีผู้เสนอแนวความเห็นของ ทักษคติที่เกิดจากการตอบสนองอีกคือ Krech, Crutchfield และ Ballachy ได้สรุปให้เห็นว่า ทักษคติเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้ บุคคลนั้นก็จะมีทักษะคติที่ดีต่อสิ่งนั้นและในทางตรงกันข้ามหากสิ่งใดตอบสนองต่อความต้องการของตนไม่ได้ บุคคลนั้นก็อาจมีทักษะคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นได้เช่นเดียวกัน ในเรื่องของทักษะคติที่เกิดจากการเรียนรู้ความจริงต่างๆ ซึ่งจะได้มีการเรียนรู้มาจากการอ่านหรือจากคำบอกเล่าของบุคคลอื่นมาบางคนที่ได้รับมาโดยวิธีนี้อาจมีการดิ้นรนดิ้นตามทีเห็นหรือได้รู้มานำมาปฏิบัติกันตามแบบนั้น ๆ โดยไม่มีการบันทึกหรือบัญญัติขึ้นมาให้เห็นแต่เป็นการปฏิบัติตามความเข้าใจซึ่งก็มีผิดบ้างถูกบ้าง

อาจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทักษะคติไว้ว่า ทักษคติคือการประเมินหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคน คนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างทักษะคติไม่ใช่สิ่งเดียวกับค่านิยมซึ่งเป็นสิ่งที่เราเห็นคุณค่า แต่ทักษะคติเป็นความรู้สึกทางอารมณ์ที่จะทำให้เกิดเป็นความพอใจหรือไม่พอใจ ทั้งสองอย่างนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน หรือหมายถึงความรู้สึกความชอบของบุคคลต่อสภาพแวดล้อม ความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามภาระผูกพันที่มีต่อองค์กรและเชื่อว่าความรู้สึกนี้จะมีผลต่อการแสดงถึงพฤติกรรมของบุคคล ทักษคติเป็นพลังอย่างหนึ่งที่มองไม่เห็นเช่นเดียวกับสัญชาตญาณหรือแรงจูงใจ แต่เป็นพลังที่ซึ่งสามารถผลักดันการกระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความรู้สึกของทักษะคติอาจกล่าวได้ว่า ทักษคติคือท่าทีหรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล กลุ่มคน ความคิดหรือสิ่งของ โดยมีความรู้สึกหรือความเชื่อเป็นพื้นฐานเพื่อให้เกิดเป็นความตั้งใจที่จะก่อให้เกิดผลในอนาคตขึ้นมาเป็น 0 (กล่าวใน น โยบายผลิตภัณฑ์และราคา ; 2543) ดังนั้นทักษะคติจึงมีส่วนประกอบที่จะรวมอยู่ในประโยคต่างๆ ต่อไปนี้รวมอยู่ คือ

ความเข้าใจ (Cognitive component) คือส่วนที่เป็นความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ผู้ได้รับความรู้เข้าใจได้ดีและสามารถนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องมากที่สุดตามความเข้าใจและให้ผู้อื่นเห็นในการกระทำที่ผู้เข้าใจปฏิบัติด้วย ซึ่งในเรื่องของความเข้าใจนี้เมื่อผู้ใดรับรู้และเข้าใจแล้ว ก็สามารถที่จะปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องไม่ทำการฝ่าฝืนหรือทำละเมิดจากความเข้าใจของตนไป เพราะทราบดีว่าเป็นการกระทำที่นอกจิตสำนึกของตนเองไปซึ่งไม่ถูกต้องและเป็นการทำที่บุคคลอื่นมองไม่ดีเป็นการกระทำที่ผิดความเข้าใจของตนไป จึงไม่มีบุคคลใดที่จะทำนอกจากความเข้าใจไป เพราะเป็นการกระทำที่ไม่มีและไม่ถูกต้องนั่นเอง

ความรู้สึก (Affective component) คือส่วนของอารมณ์หรือความรู้สึกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาพร้อมทั้งมีการกระทำของตนเองที่เข้าใจไปแล้ว แม้ว่าบางครั้งความรู้สึกจะตรงข้ามกับความเข้าใจแต่ก็จะสามารถแสดงให้เห็นในการกระทำนั้น ๆ ถึงการกระทำของบุคคลที่รู้สึกในการกระทำที่จะแสดงออกมาถึงความรู้สึกของตนเองเป็นจิตที่จะได้มีการแสดงออกมา หากมีการแสดงออกมาผิดแบบผิดสิ่งที่ตนกระทำก็เหมือนผู้กระทำมีความรู้สึกที่ไม่ดีหรือผิดเพี้ยนไป ใครเห็นก็จะมองไปในทางที่ไม่ถูกต้องหรือทำในสิ่งที่ไม่มีความรู้สึกถึงการกระทำนั้น ๆ ได้และจะถ่มมองไปในทางที่ฝ่าฝืนแบบอย่างไป

พฤติกรรม (Behavioral component) คือส่วนของความตั้งใจที่จะประพฤติต่อคนใดคนหนึ่งในการกระทำต่อกันที่พึงประสงค์จะให้เห็นและรู้สึกซึ่งกันและกันถึงการกระทำของบุคคลในลักษณะที่ต่างกันไป ทุกคนต้องมีพฤติกรรมของตนเองที่เข้าใจและมีความรู้สึกที่จะกระทำหรือแสดงออกมาให้คนอื่นเห็นถึงการกระทำของตนซึ่งก็เป็นพฤติกรรมที่จะบ่งบอกให้บุคคลอื่นทราบว่าบุคคลนี้มีพฤติกรรมดีหรือไม่เมื่อได้แสดงออกมาแล้วบุคคลอื่นก็จะรู้ว่าบุคคลนั้นมีความเข้าใจในการกระทำหรือไม่หรือว่าเขามีความรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำนั้นๆ จากพฤติกรรมของการกระทำนั้นนั่นเอง

## 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

การปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นการให้บริการและการสอนให้ความรู้กับนักศึกษาหรือบุคคลผู้เข้ารับฟังการบรรยายของผู้ให้บริการจึงต้องมีการปฏิบัติการให้ถูกลักษณะและวิธีการของครูศาสตร์การศึกษาในเรื่องต่างๆ ของการปฏิบัติเพื่อให้ผู้ฟังสนใจและได้รับความรู้อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในเรื่องของการบรรยายกฎหมายที่ต้องทำความเข้าใจอย่างดีและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายที่ศึกษาไป เพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้องและอยู่ในสังคมที่ดีมีคุณภาพตลอดจนการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อกันในสังคม

### 2.2.1 ความหมายของการให้บริการ

การให้บริการตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Service” ซึ่งเป็นคำที่เราคุ้นเคยและคนส่วนใหญ่จะเรียกร่องขอรับบริการเพื่อความพึงพอใจของตน การบริการเป็นการปฏิบัติงานที่กระทำหรือติดต่อและเกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการ การให้บริการต่างๆ ได้ใช้ประโยชน์ทางใดทางหนึ่ง ทั้งด้วยวิธีการหลากหลายในการทำให้คนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับความช่วยเหลือ หรือการได้รับการบริการซึ่งจะทำให้ผู้ได้รับตอบสนองในทางที่ดีและมีความรู้สึกที่ดีต่อบริการ และยังทำให้ผู้รับบริการได้รับประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำนั้นด้วย จัดได้ว่าเป็นการให้บริการทั้งสิ้น

การให้บริการหมายถึง การกระทำที่เปี่ยมไปด้วยความช่วยเหลือ หรือการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นตลอดจนการทำให้ผู้อื่นที่ได้รับประโยชน์นั้นเกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้ให้บริการ และนักปรัชญาบางท่านยังได้ให้ความหมายของการให้บริการไว้ว่า การให้บริการหมายถึง กิจกรรมหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่คนกลุ่มหนึ่งสามารถยื่นให้คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่สามารถจับต้องได้และไม่ได้เป็นผลของการเป็นเจ้าของสิ่งของใดๆ ผลผลิตอาจจะเกี่ยวข้องกับสินค้าที่มีตัวตนก็ได้ (สมิต สัจฉกร การต้อนรับและการบริการที่เป็นเลิศ พิมพ์ครั้งที่ 2 ; พ.ศ. 2543) ท่านศรีสุภา สหชัยเสรี ได้ให้ความหมายของการให้บริการไว้ว่า การให้บริการหมายถึงกิจกรรมหรือผลประโยชน์ที่คนกลุ่มหนึ่งเสนอต่อคนอีกกลุ่มหนึ่งหรือคนกลุ่มอื่นๆ การให้บริการเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถโอนเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ได้ เป็นเพียงการสร้าง ความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการไว้เท่านั้น (ศรีสุภา สหชัยเสรี การศึกษาทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อบริการโทรศัพท์เอกชนในกรุงเทพฯ พ.ศ.2538) การช่วยเหลือ และผู้ได้รับความช่วยเหลือได้รับประโยชน์เช่นนี้ก็ถือเป็นการให้บริการที่ดีและสามารถที่จะทำให้บุคคลอื่นในการให้บริการสามารถนำไปปฏิบัติหรือพัฒนาเพื่อให้เป็นประโยชน์ที่ดีต่อไปในอนาคตด้วย

การให้บริการจึงมีความหมายคือ กิจกรรมทั้งหลายหรือประโยชน์ของบุคคลกลุ่มหนึ่ง ที่เอื้อประโยชน์หรือสนองตอบต่อความต้องการกับกลุ่มเป้าหมายของตนเพื่อให้ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด เป็นการให้บริการ โดยการไม่มีการโอนกรรมสิทธิ์ต่อกัน และเมื่อผู้รับบริการได้รับการบริการหรือการเอื้ออำนวยที่ดีแล้วเกิดความพึงพอใจก็จะรู้สึกในความชอบและพึงพอใจมากที่สุดซึ่งก็ถือว่าได้รับสิทธิ์ดังกล่าวมาด้วยดีและมีความหมายมากที่สุดนั่นเอง การให้บริการที่มีการกระทำนี้เป็นการยอมรับปฏิบัติกัน จากการกระทำที่เกิดประโยชน์พร้อมความพึงพอใจที่ได้รับนั้นก็ จะทำให้บุคคลนั้นรู้สึกดีจากการได้รับผลประโยชน์นั้นมาด้วยดี การบริหารหรือการปฏิบัติของตน ก็ดูจะมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

### 2.2.2 ลักษณะและความสำคัญของการให้บริการ

การให้บริการเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลและสิ่งทีบุคคลได้กระทำการ การให้บริการเป็นความรับผิดชอบของตนและสามารถแบ่งความรับผิดชอบไปในแต่ละด้านต่างๆ

การให้บริการเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของภาครัฐหรือภาคเอกชนตลอดจนหน่วยงานการศึกษา ถ้าหากไม่มีงานด้านการให้บริการหรือด้านการให้ความช่วยเหลือความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้บริการแล้วก็จะทำให้ผู้ใช้บริการไม่สนใจและพึงพอใจในการให้บริการนั้น ๆ

### 2.2.3 การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการในชั้นเรียน

เมื่อมีการบรรยายหรือการปฏิบัติการสอนผ่านไปแล้วผู้บรรยายในชั้นเรียนต้องมีการจัดการวิเคราะห์แนวการสอนเพื่อให้เกิดผลต่อตนเองบ้างจะได้ทราบถึงผลที่ตนบรรยายไปสู่ผู้ศึกษาและนักศึกษาได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างจะได้นำไปพัฒนาแผนการสอนในครั้งต่อไป Mr. John ได้เขียนบทความเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการวิจัยการปฏิบัติ โดยเห็นว่าบุคคลทางการศึกษาต้องทำวิจัย โดยมีการตรวจสอบวิเคราะห์ปัญหาด้านวิธีสอน โดยกระบวนการแสวงหาความรู้ ผลงานวิจัยของผู้สอนจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถาบัน แต่บุคคลแรกที่ใช้คำวิจัยปฏิบัติการ คือ Kurt Lewin ในปี ค.ศ.1944 โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยการปฏิบัติการ มีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ การวางแผน การค้นคว้าหาความจริงและการดำเนินการตามแผนงานต่างๆ ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยปฏิบัติการนั้นมี 3 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วม การเสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย และการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมศาสตร์

อาจารย์สุวิมล ว่องวานิช ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยผู้ทำการบรรยายในชั้นเรียน เพื่อการนำไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเอง และกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ในโรงเรียน ได้มีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์ การอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อการพัฒนาการเรียนของผู้บรรยายและผู้เรียนเพิ่มขึ้นด้วย ( เอกสารการพัฒนาหลักการนิเทศการศึกษา พ.ศ. 2548 ) เมื่อมีการวิจัยปฏิบัติการและนำความรู้ดังกล่าวมาพัฒนาก็จะทำให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน นอกจากนั้นก็ยังสามารถให้สังคมรักสามัคคีกันดีตามด้วย

ปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนทางกฎหมาย มีการพัฒนามากขึ้นตามลักษณะของสภาพทางสังคม กล่าวคือ มีการกำหนดกฎ ระเบียบ และให้ปฏิบัติตามหรือถ้ามีการฝ่าฝืนหรือผิดกฎ ระเบียบ ก็มีการลงโทษตามกฎหมายระเบียบนั้น ๆ ปัจจุบันในสังคมมีคนทั่วไปมีข้อกล่าวกันว่าไม่รู้กฎหมายไม่รู้กฎหมายกันมาก เพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบ และเพื่อมิให้ตนเองต้องถูกรับโทษตามสภาพบังคับของสังคมนั้น ๆ ลงไปในอีก ซึ่งการกระทำบางเรื่องก็ได้มีการกำหนดสภาพบังคับเอาไว้ หรือบางเรื่องก็ให้เป็นหน้าที่ของบุคคลที่ทำการพิจารณาความผิดนั้น ๆ ได้เอง ซึ่งเมื่อนักศึกษาได้เข้าเรียนวิชากฎหมายอาญา ซึ่งกำหนดเรียนถึงการกระทำผิดและโทษดังที่ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 64 บัญญัติว่า บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดในทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติการณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้กฎหมาย ศาลอาจจะให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้ เช่นนั้นจริง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เช่น นายสมชายได้ไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายสมชายได้กระทำการผิดซ้ำ และได้ฉีกบัตรเลือกตั้งฉบับดังกล่าวนั้น และนายสมชายได้ไปขอบัตรเลือกตั้งฉบับใหม่กับเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานก็แจ้งนายสมชายว่ามีความผิดฐานทำลายสถานที่เลือกตั้ง นายสมชายแก้ตัวว่าไม่ทราบ ว่ากฎหมายห้ามเช่นนั้น เมื่อได้มีการพิสูจน์และพิเคราะห์ดูแล้วตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 64 นายสมชายจะกล่าวอ้างว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ หรือในเรื่องของการรับโทษในประเทศไทย

ปัจจุบันการกระทำความผิดนั้นมีทั้งการกระทำความผิดในราชอาณาจักร และภายนอก ราชอาณาจักรสำหรับคนไทยกัน ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4 ผู้ใดกระทำความผิดใน ราชอาณาจักรต้องรับโทษตามกฎหมาย การกระทำความผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทยไม่ว่า จะอยู่ ณ ที่ใดให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร ตัวอย่าง นางสาวสมรัก เป็นพนักงาน ดือนรับบนสายการบินไทย นางสาวสมรักได้ใส่ยาพิษลงในน้ำแล้วนำไปให้นายสมดี ดิม นายสม ดี ดิมแล้วถึงแก่ความตาย ขณะที่เครื่องบินกำลังบินอยู่ในน่านฟ้าประเทศอินโดนีเซีย ให้ถือว่าตาม กฎหมายไทย ต้องลงโทษในราชอาณาจักรไทย การเรียนการสอนจึงต้องมีการพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้ทันสมัยและก้าวหน้าโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายพื้นฐานที่ทุกคนต้องเข้าใจและปฏิบัติ อย่างถูกต้องในเรื่องของสิทธิและหน้าที่ที่ควรรู้

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นหลักการที่สำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียน ของนักเรียนของนักเรียนและการบรรยายของผู้บรรยาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการ สอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตยทุกคณะ มีการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทุกคณะ เพื่อนักเรียนจะได้ เข้าใจในสภาพความเป็นอยู่ในสังคมของตนเองที่ต้องปฏิบัติต่อตนเองและบุคคลอื่นที่อยู่ร่วมกันใน-

สังคมดังกล่าว เมื่อมีการเรียนการสอนแล้วก็ต้องมีการพัฒนาทางด้านความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่มีมอบให้ผู้เรียน การปฏิบัติกับผู้เรียนตลอดจนการประเมินผลของผู้เรียนเพื่อการพัฒนาที่ดีในวิชาดังกล่าว

### 2.3 การวิจัยการปฏิบัติเกี่ยวกับวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

กฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ใช้ควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคม กฎหมายมีลักษณะเป็นคำสั่ง ข้อห้าม ที่มาจากผู้มีอำนาจสูงสุดในสังคมใช้บังคับได้ทั่วไป ใครฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษ หรือ

สภาพบังคับอย่างใดอย่างหนึ่ง ระบบกฎหมายในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 4 ระบบ ได้แก่ ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil Law) ระบบกฎหมายไม่เป็นลายลักษณ์อักษร (Common Law) ระบบกฎหมายสังคมนิยม (Social Law) และระบบกฎหมายศาสนา (Religious Law) กฎหมายแต่ละระบบย่อมมีที่มาแตกต่างกัน การแบ่งประเภทของกฎหมายอาจแบ่งได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับว่าจะยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่ง มนุษย์จำเป็นต้องมีกฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้สังคมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสงบสุข

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม หมายถึง คนกลุ่มใด ๆ ก็ได้ และรวมถึงความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลและกลุ่มย่อยภายในกลุ่มใหญ่ ส่วนความหมายที่จำกัดซึ่งมีกฎเกณฑ์กำหนดค่อนข้างแน่นอน สังคม หมายถึง กลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่กลุ่มอิสระจากกลุ่มอื่น สามารถดำรงอยู่สืบเนื่องยาวนานได้ด้วยตนเองโดยมีเขตถิ่นฐานที่อยู่ของตนเอง มีสมาชิกประกอบด้วยคน ทุกเพศ ทุกวัย และมีแบบแผนการดำรงชีวิตหรือ

วัฒนธรรมที่เป็นแบบเฉพาะของตนเองประการสำคัญคือ สังคมต้องมีความสามารถในการเลี้ยงตนเองได้ (Self Sufficient) ซึ่งหมายถึง สังคมจะต้องมีการจัดการให้สมาชิกได้รับสิ่งจำเป็นมาโดยวิธีการต่างๆ เช่น การซื้อขายแลกเปลี่ยนกับสังคมอื่น ๆ และสังคมต้องหาวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้สมาชิกอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เช่น สร้างกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการอยู่ร่วมกัน มีการควบคุมทางสังคมให้ดีขึ้นมีการแบ่งปันงานกันทำร่วมกัน และมีการสืบทอดสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเก่าได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดี การปฏิบัติตนในการครอบครองทรัพย์สินหรือการกระทำอื่นๆ ได้อย่างตลอดไป ผู้ที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสังคม ถ้าไม่ใช่สัตว์ก็เป็นเทวดา เพราะโดยธรรมชาติแล้ว **มนุษย์เป็นสัตว์สังคม** หมายความว่า คนเราเกิดมาต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นหมู่บ้าน เช่นเดียวกับธรรมชาติของสัตว์

อริสโตเติล (นักปราชญ์ ชาวกรีก) เชื่อว่าโดยธรรมชาติมนุษย์หรือคนไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างอิสระเพียงลำพังได้ เนื่องจากคนมีความต้องการหลายอย่าง นับตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น ความต้องการในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ความปลอดภัย ความต้องการทางเพศ และความต้องการในระดับสูง เช่น ชื่อเสียง เกียรติยศ เงินทอง ตำแหน่ง

อำนาจโดยความต้องการเหล่านี้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้เพียงลำพังคนเดียว แต่ละคนจึงต้องมีการอาศัยพึ่งพากัน จึงเป็นที่มาของคำกล่าวที่ว่า “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” และก็เป็นจุดกำเนิดของคำว่า “สังคม” และเมื่อสังคมมีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นเผ่าแล้วก็ตั้งการดำรงอยู่ร่วมกันให้เกิดความยาวนานต่อไปและมีพื้นที่ทำมาหากินกว้างใหญ่ไพศาลมากยิ่งขึ้น ต่อมาก็เริ่มที่จะมีการขัดแย้งกัน มีการชิงดีชิงเด่นกัน ภัยในสังคมก็มีขึ้นมนุษย์ทุกคนก็พยายามหาความปลอดภัยมาสู่ตนเองเพื่อให้ดำรงอยู่ได้ดีและยาวนาน และก็มี การหาผู้นำ มีข้อบังคับ มีการวางกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่จะต้องมีการให้เกิดความสุขไม่มีภัยต่อกันที่จะเป็นทุกซักกันได้ การอยู่รวมกัน จึงเริ่มมาจากครอบครัว กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับก็มาจากครอบครัวที่จะสร้างขึ้นมาและขยายออกมาแต่ละเรื่อยๆจนถึงสังคมที่มนุษย์อยู่รวมกัน ทำมาหากินร่วมกัน ให้ทุกคนอยู่รวมกันอย่างปลอดภัย และมีความสุขต่อกันด้วยการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตลอดไป

ทุกคนในสังคมเมื่อได้อยู่รวมกันมีความเป็นมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว มีชีวิตที่ดีขึ้นในสังคมตามขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมแต่ละสังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีปัจจัยดีต่อกันได้ เช่น การมีอาหาร มีที่อยู่เพื่ออาศัย มีเครื่องนุ่งห่ม และมียาไว้เพื่อรักษาโรค เหล่านี้ก็คือว่าเป็นการดำรงชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลที่ดีแล้วก็ต้องมีความปลอดภัยของชีวิตเพื่อความร่วมมือเป็นสุขของครอบครัวที่ดีด้วย การดำเนินชีวิตของบุคคลแต่ละคนในประจำวันต้องมีการตัดสินใจขึ้นมาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ตื่นแล้วล้มตาดำในช่วงเช้า เรื่อยไปจนกระทั่งเวลาก่อนการเข้านอนพักผ่อน ความอ่อนเพลียของร่างกายซึ่งก็คือว่าเป็นเรื่องที่ต้องมีการแก้ไขปัญหาต่างๆที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของเรา เช่น การเงิน การใช้แรงงาน ที่จะกระทำให้เกิดประโยชน์ของชีวิตไปในแต่ละวัน การตัดสินใจนี้ต้องมีการแก้ไขในบางเรื่องที่อาจจะเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งต่อกันและให้เกิดเป็นความยุติธรรมขึ้นมาให้ดีที่สุด ด้วยเหตุผลที่ดีและความสอดคล้องกันด้วยความสุจริตมากที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดเป็นเรื่องขัดแย้งกัน จึงต้องมีการทำความเข้าใจและร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การกระทำที่จะให้เกิดความร่วมมือเป็นสุขร่วมกันในสังคมที่ดีนั้น สังคมแต่ละสังคมก็ต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและอยู่รวมกันอย่างมีความสุขไม่หาเรื่องทุกข์ต่อกัน และต้องเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งทุกคนต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตของตนเอง และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนบ้านด้วยกันเพื่อไม่ให้มีปัญหาต่อกันจะได้ไม่สร้างทุกข์ให้กับบุคคลอื่น ความเป็นอยู่จะได้อยู่อย่างมีความสุขนั่นเอง นอกจากนั้นแล้วตนเองก็ต้องมีหน้าที่ของตนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซื่อสัตย์สุจริตของตนเองขึ้นมา เมื่อมีความซื่อสัตย์สุจริตและหน้าที่ในการกระทำที่ดีแล้ว ก็ต้องมีความยุติธรรมเกิดขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนยอมรับ ไม่มีการหลอกลวงกันเพื่อก่อให้เกิดความโป่งใสในการกระทำของตนเองแต่ละอย่าง เพื่อไม่ให้มีการคดโกงกันเองด้วย ความประพฤติที่ปฏิบัติให้ดีต่อกันนั่นเอง อีกทั้งยังยอมรับความเห็นของผู้อื่นจามมาอีกด้วย เช่นนี้เองที่ตัวเองต้องทำให้การแสดง

ความเห็นของแต่ละคนที่ทำการศึกษาไปแล้ว ให้เห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้รับมีอะไรบ้าง และจะช่วยสร้างสังคมให้มีความก้าวหน้าได้อย่างไรจากผลการเรียนที่เราได้รับมาเอง ความร่วมมือกันเพื่อให้เกิดเป็นการตัดสินใจร่วมกันได้ ไม่ให้เกิดปัญหาหรือเรื่องราวต่อกันไปด้วยการแก้ปัญหาพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและความร่วมมือกันนี้ จึงต้องสร้างความเข้าใจต่อกันกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ และร่วมมือกันได้ดีเพื่อให้เกิดเป็นความสงบสุขของสังคมที่ดีต่อไปได้ เช่น เมื่อตื่นนอนขึ้นมาต้องมีการกินอาหารกัน ก็ต้องหาอาหารมาเพื่อการรับประทานนั้นด้วยความสุจริตและความคิดของคนเราว่าการกระทำนั้นต้องกระทำอย่างไรเพื่อให้ได้มาโดยไม่สร้างความเดือดร้อนกับบุคคลอื่น และเราเองก็ได้สิ่งของนั้นมาเพื่อการดำรงชีวิตของเราด้วยความสุจริต และมีคุณค่าต่อร่างกายของเราที่สุดด้วยดี ไม่สร้างปัญหาเดือดร้อนกับบุคคลอื่นในสังคมที่อยู่ร่วมกันด้วยดีมากที่สุด ซึ่งก็ได้มีคำกล่าวที่ว่า “ ความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม” เป็นการกล่าวที่ทุกคนในสังคมยึดถือและปฏิบัติกันด้วยดีเสมอมา แต่ในปัจจุบันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความที่ทุกคนในสังคมเริ่มที่ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันเองหรือการดำเนินชีวิตไปอย่างไม่สุจริตด้วยวิธีการที่เริ่มมีภาวะทำที่มีการหลอกลวงกันเองในหมู่ชาวบ้าน ไปจนกระทั่ง มีการถือโกงกันขึ้นในระดับชาติขึ้นมาแล้ว เพราะทุกคนยังขาดหน้าที่ในการเรียนรู้หรือหน้าที่ในการศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เป็นเรื่องที่ละเอียดมากและต้องรอบคอบ ทำความเข้าใจให้ดีจึงจะรู้ถึงสถานภาพและบทบาทหน้าที่ของตนเองเพียงพอที่จะทำให้ตนเองบรรลุถึงหน้าที่ของตนด้วยดี ประเทศชาติก็จะเจริญ รุ่งเรืองต่อไปได้ จึงต้องมีการพัฒนาตนเองหาความรู้ การปฏิบัติตนเองที่ดีแบบมีระเบียบ เคารพกฎ ของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความรักใคร่ที่ดีต่อกันและไม่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาในสังคมที่เดือดร้อนซึ่งกันและกันต่อไปอีก ทั้งยังได้สร้างความสัมพันธ์ต่อกันด้วย

การกระทำนี้เป็นความสัมพันธ์ในสังคมเพื่อให้เศรษฐกิจในสังคมดีขึ้น และเกิดเป็นความร่วมมือที่จะดำเนินชีวิตอย่างร่มเย็นกันไปโดยเริ่มมาจากครอบครัวที่ช่วยเหลือกัน ก็จะทำให้ครอบครัวนี้มีความสุขที่ดีไปได้ไม่พบกับความยากลำบากจนเกินไป หากครอบครัวใดไม่ร่วมมือกัน มีการขัดแย้งต่อกันก็อาจจะตกอยู่ในภาวะที่ลำบากขึ้นมาได้ และก็มีมีการขัดแย้งกันเองในสังคมเล็กในที่สุดก็เป็นปัญหาที่ต้องหาทางแก้ไขเพื่อความร่มเย็นเป็นสุขในสังคมนั่นเอง สังคมจึงต้องมีหลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับขึ้นมาให้สมาชิกในสังคมยอมรับและทำความเข้าใจพร้อมทั้งมีการปฏิบัติตามกันไปด้วย (อาจารย์นพคุณ สุตันตวินิชย์กุล และคณะ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. การเมือง เศรษฐกิจและสังคม. พ.ศ. 2553) เมื่อความสัมพันธ์ในสังคมดี ทุกคนยอมรับข้อปฏิบัติร่วมกัน ไม่มีการขัดแย้งกันในสังคมนั้น ๆ ความสงบสุขก็มีขึ้นได้อย่างดี การอยู่ร่วมกันในสังคมทำให้ทุกคนสุขสบายมากขึ้น เศรษฐกิจก็มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นตามมา

ดังนั้นจึงต้องมีการวางกฎ ระเบียบ ร่วมกันเพื่อให้ความสัมพันธ์ที่ดีเกิดขึ้นและยอมรับ พร้อมกับการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพต่อกันเสมอมา อีกทั้งมีการผลิตสิ่งที่จะให้เกิดการ ทดแทนธรรมชาติที่สึกหรอไปขึ้นมาใหม่แทนเพิ่มมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าหรือความเป็นอยู่ใน สังคมก็เจริญตามขึ้นมาด้วยดีและมีประสิทธิภาพด้วยกัน ประเทศที่ทำการพัฒนาย่อมจะทำให้สมาชิก ในสังคมมีความรอบรู้ มีความเข้าใจในความคิดที่จะทำการแก้ไขปัญหาย่างดีและไม่มีปัญหาต่อ กัน ยอมรับในการกระทำที่ทำการแก้ไขไปนั้นด้วยดี และมีปัญหาเรื่องราวเกี่ยวกับการฆ่ากัน เหมือนโบราณกันอีก แต่ก็ยังมีบางประเทศที่มีการยึดถือเรื่องโศกลางและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ ทำให้มี การขัดแย้งหรือเกิดปัญหาจนไม่มีประสิทธิภาพที่ยอมรับต่อกัน ได้จนในที่สุดทำให้ในสังคมเกิดไม่ มีความสัมพันธ์ร่วมกัน จึงต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจอย่างดีที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดเป็นปัญหามาได้ และกล้าซ้าลงไป จนกลายเป็นประเทศที่ต้องทำการพัฒนาและไม่มีคุณภาพในโลกรที่ดีได้จน บางครั้งก็เกิดการหาเรื่องกันเอง เป็นการทำให้เกิดการขาดคุณภาพลงไป และที่สุดก็เป็นปัญหาที่ไม่ สามารถทำความเข้าใจต่อกัน ไม่สามารถหาทางยุติหรือสร้างสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้อีกต่อไป จน กลายเป็นปัญหาที่ขาด สติอารมณ์ไป จนในที่สุดอาจเป็นปัญหาที่ต้องมีการใช้อาวุธหรือสิ่งที่จะ ช่วยระงับปัญหานั้น

## 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

### 2.4.1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

กฎหมายธรรมชาติเป็นกฎหมายมีลักษณะพิเศษคือ ใช้ได้โดยไม่จำกัดเวลา ใช้ได้ เสมอไม่มีวันยกเลิกหรือล่วงสมัยและใช้ได้โดยไม่จำกัดสถานที่ ประกอบกับอยู่เหนือกฎหมายของ รัฐ การใช้กฎหมายในทางทฤษฎี (Theoretical Application Law) ตรงกันข้ามกับการใช้กฎหมาย ในทางปฏิบัติ (Practical Application Law) หมายถึง การนำบทกฎหมายไปใช้ปรับแก้คดีหรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะเจาะจง เพื่อวินิจฉัยพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งในเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่ง เราเรียกว่า “ปรับบทกฎหมาย” ผู้ใช้กฎหมายประเภทนี้จึงไม่ใช่ผู้ร่างกฎหมาย หรือผู้ปฏิบัติงาน ทางนิติบัญญัติ หากแต่อาจเป็นประชาชนทั่วไปหรือนักศึกษาที่ทำการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับกฎหมายนี้ รู้ถึงวิธีการปรับบทกฎหมายให้เข้ากับข้อเท็จจริงได้อย่างเข้าใจมากขึ้น บุคคลผู้ มีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎหมายนั้นเป็นใครและออกกฎหมายมาใช้บังคับแก่ใคร บุคคลใดใน สังคมต้องทำการปฏิบัติได้บ้างและปฏิบัติอย่างไร ทำไม่ต้องปฏิบัติ ผู้ศึกษาวิชา ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับกฎหมายนี้ต้องเข้าใจในจุดมุ่งหมาย พร้อมทั้งจะเข้าใจถึงการศึกษาศึกษาของตนเองที่ทำการศึกษ วิชาและต้องมีการประเมินผลด้วย (รศ.นุชทิพย์ ป.บรรจงศิลป์ และคณะ พ.ศ. 2538) ด้วยสาเหตุ ของการจัดทำจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนี้เองที่ต้องกำหนดขึ้นมาเพื่อให้ผู้ศึกษา มองเห็นประโยชน์ในการศึกษาและเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับตนเองอย่างมากและพร้อมที่จะให้ -

ความช่วยเหลือให้กับบุคคลอื่นตามมาด้วย จุดมุ่งหมายจึงเป็นความเห็นที่จะให้ผู้ศึกษาต้องเข้าใจเป็นอย่างดีก่อนทำการศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้ เพื่อตนเองจะได้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ที่ตนเองต้องรับเอาความรู้นี้ไปใช้ได้เป็นอย่างดีและถูกต้องกับการปรับบทกฎหมายต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจในความเห็นของการกระทำอย่างดียิ่ง

การเรียนรู้วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เมื่อรู้แล้วว่าตนเองต้องไปศึกษาหาความรู้ และต้องปฏิบัติตนอย่างซื่อสัตย์ สุจริต ในการดำรงชีวิตในแต่ละวันแล้วก็ยังสำนึกในหน้าที่ในการปฏิบัติตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของตนในสังคมว่าต้องปฏิบัติตนเองอย่างไรในสังคมที่ดีโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคมและไม่สร้างความเดือดร้อนในสังคมที่ดีได้ เมื่อได้ศึกษากฎหมายและเข้าใจในกฎ ระเบียบของสังคมได้ดีมากก็สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างดียิ่งการกระทำต่าง ๆ เมื่อได้มีการพัฒนาตนเองแล้ว ที่ตนเองมีสถานภาพและบทบาทอยู่ด้วยการปฏิบัติให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามหน้าที่ตนเองก็จะช่วยทำให้ประเทศชาติเกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้ อีกทั้งยังช่วยให้เศรษฐกิจของบ้านเมืองมีผลดีตามมาและทำให้เพื่อนบ้านเห็นความดีของเราที่สามารถดูแลและปกครองตนเองได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ

2.4.2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถมองเห็นรูปร่างลักษณะของกฎหมายได้อย่างชัดเจน โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. กฎหมายเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับ ซึ่งเป็นการศึกษาในรูปแบบของคำสั่ง คำบัญชาอัน

เป็นการแสดงออกของผู้มีอำนาจในลักษณะเป็นการบังคับ ซึ่งก็เป็นความเห็นที่ต้องมีเนื้อหาวิชาการในการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจในรูปแบบของกฎหมายนั้น ๆ เป็นอย่างดี

2. กฎหมายเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับที่มีจากรัฐาธิปไตย ในความหมายของรัฐาธิปไตยของแผ่นดินมีลักษณะอย่างไร ต้องมีการแนะนำให้เห็นถึงอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติของรัฐาธิปไตยซึ่งสามารถออก กฎหมายมาใช้บังคับกับประชาชนในรัฐได้

3. กฎหมายต้องเป็นคำสั่งหรือข้อบังคับที่ใช้ได้ทั่วไป กล่าวคือ กฎหมายที่ได้มีการกล่าวในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้ต้องมีการให้ผู้ศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กฎหมายบังคับของประชาชนใน สังคมนั้นอย่างเข้าใจดี

ดังนั้นความเห็นในหลักสูตรเนื้อหาวิชาที่เรียนต้องมีแนวของกฎหมายที่นักศึกษาต้องเรียน และทำความเข้าใจได้เป็นอย่างดี และพร้อมที่จะปฏิบัติได้เมื่อเรียนผ่านไปแล้ว สามารถที่ได้รับ การประเมิน และผ่านได้ด้วย พร้อมทั้งยังสามารถให้ความรู้กับบุคคลทั่วไปในสังคมได้เป็นอย่างดีหากมีบุคคลใดถาม นอกจากนั้นแล้วต้องมีการเปรียบเทียบกับระเบียบของสังคมอื่นว่า -

กฎหมายที่ใช้ในสังคมนั้นเหมือนกันหรือต่างกันหรือคล้ายกันกับระเบียบของสังคมอื่นๆ อย่างไรบ้าง (ปริติ เกษมทรัพย์, นิติปรัชญา, นราการพิมพ์ พระนคร 2531.) เพื่อให้หลักสูตรในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้นพร้อมทั้งจะช่วยให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจดีมากในเนื้อหาวิชาความรู้และสามารถที่จะได้รับการประเมินด้วยคืออย่างมีประสิทธิภาพต่อการศึกษาร่วมได้รับความรู้เตรียมที่จริง

สำหรับความเห็นในเรื่องของการประเมินผลที่ผู้สอนทำกับนักเรียนนั้นเป็นเรื่องการสอบปลายภาค เต็ม 100 คะแนน โดยจัดข้อสอบเป็นพื้นความรู้จากการศึกษาในรูปแบบปรนัยมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ซึ่งมีคำถาม 120 ข้อ 60 คะแนน และให้คะแนนเข้าเรียนในชั้นเรียน ทำแบบฝึกหัด อีก 40 คะแนน มีการตัดเกรดตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยโดยแบ่งออกเป็นเกรดหรือสัดส่วนของคะแนนให้เป็นเกรด A; B; C; D และ F หากมีคะแนนไม่ถึง 55 คะแนน ก็ถือว่าไม่ผ่านในวิชานี้ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่

การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนั้น เมื่อมีผู้สอนหลายท่านแต่ข้อสอบก็ออกมาให้นักศึกษาทำเหมือนกันเพียงชุดเดียวกัน ในบางโอกาสก็มีบางกลุ่มและไม่สามารถทำข้อสอบได้ถึง 100 คะแนน บางกลุ่มก็อาจมีการได้ เกรดสูงสุดมาก ไม่มีการสอบตกเลยก็มีในบางครั้ง การออกข้อสอบ อาจารย์ผู้สอนก็ทำการประชุมกันก่อนออกข้อสอบเสมอ เพียงแต่บางกลุ่มอาจได้รับข้อมูลในการเตรียมตัวสอบอย่างไม่เต็มความรู้ของตน ขณะที่ทำการเรียนก่อนมาทำการสอนนั้น เพราะคนไทย สิ่งที่เกิดตัวเอง ไม่น่าจะยากเกินความสามารถของตนเองได้แต่การเรียนกฎหมายหากไม่มีการคิดหาเหตุผลที่ดีมาได้ความผิดพลาดก็อาจจะเกิดขึ้นได้เสมอ ด้วยการกระทำของแต่ละคนถึงการไม่คาดคิดถึงความเป็นไปได้ในอนาคตที่แน่นอนจึงต้องเกิดความเสียหายหรือเสียประโยชน์นั้น ๆ ไป การศึกษากฎหมายเป็นเรื่องที่เนื้อหาความรู้ในกฎหมายแต่ละเรื่องแต่ละบรรพข้อมที่จะทำให้นักศึกษาที่ไม่เรียนกฎหมายโดยตรงอาจคิดไม่ถึงได้เสมอ

การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เมื่อเริ่มเรียนต้องมีการอ่านให้รู้เรื่องและทำความเข้าใจในเนื้อหาให้ดีหากไม่เข้าใจต้องถามหรือค้นคว้าก่อนทำการสอบหรือวัดผลทุกครั้ง เพื่อให้เกิดเป็นระบบการศึกษาหรือการตีความกฎหมายนี้เอง (มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ คู่มือการเรียนกฎหมายและวิธีการอ่านกฎหมาย.) เมื่อได้มีการศึกษาหาความรู้ที่ปฏิบัติได้อย่างดีแล้วก็จะทำให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้มีความจำที่ดีต่อบทเรียนที่ทำการเรียนตลอดมาของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้ มนุษย์ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน รัฐบาลก็มีหน้าที่ให้โอกาสแก่พลเมืองโดยเท่าเทียมกันทุกคน ( C.E.M. Joad, Philosophy บทความภาษาอังกฤษ แปลภาษาไทยโดย วิทย์ วิศทเวทย์ กรุงเทพฯ 2513) ซึ่งเริ่มจากเราในฐานะประชาชนพลเมืองในสังคมหรือในรัฐนั้นต้องมีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตาม กฎ ระเบียบที่รัฐกำหนดไว้หรือเรียกว่าเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม จากการที่นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาวิชากฎหมายมาแล้วก็ย่อมรู้และเข้าใจใน

ระบบการปฏิบัติตนที่ดีในสังคมได้ แต่ก็ยังมีบางคนที่ยังปฏิบัติตนเองไม่ถูก กฎ ระเบียบต่างๆ ในสังคมนั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะยังไม่ได้รับการศึกษาในเรื่องกฎ ระเบียบหรือกฎหมายของสังคม เพียงพอจึงต้องถูกจับลงโทษตามกฎหมายที่ได้อำนาจมาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นไป และนี่ก็คือ เป็นเรื่องที่รัฐบาลกำหนดให้เกิดความยุติธรรมต่อสังคมโดยให้ทุกคนได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมกันและกำหนดให้ทุกคนได้รับความรู้เหมือนกันเพื่อให้อยู่ในสังคมที่ดีนั่นเอง

การประเมินของผู้สอนทุกคนย่อมมีความยุติธรรมที่จะให้กับนักศึกษาที่เข้าตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยเหมือนกันทุกท่านที่ทำการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายและ ในส่วนของข้อสอบก็อาจจะต้องมีการประชุมกันก่อนที่จะทำการสอบเพื่อให้เกิดความยากง่ายแก่นักศึกษาด้วย เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและสบายใจกับทุกฝ่ายด้วยกันไม่ก่อให้เกิดความบ่าเบียดต่อกันไม่พอใจกับนักศึกษาด้วย

#### 2.4.3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

อาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ บริติช ปณมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่จบการศึกษาคณะนิติศาสตร์มาระดับหนึ่งทุกท่าน สำหรับประมวลการสอนก็เป็นชุดเดียวกันทุกกลุ่มที่เรียนความรู้เบื้องต้น อีกทั้งการสอบวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ก็เป็นชุดเดียวกัน แต่เทคนิคการสอนของแต่ละท่านอาจแตกต่างกันไป จึงเป็นเรื่องที่ให้ความเห็นไม่ตรงกัน

ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีความเข้าใจในทฤษฎีของกฎหมายและรู้ถึงการปฏิบัติตนในสังคมที่ดี มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือสังคมในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และได้รับแนวทางกฎหมายที่ถูกต้องชัดเจนตามแนวของผู้มีประสบการณ์ไปใช้ในสังคมสืบต่อไป

การบรรยายก็ยอมให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่ชัดเจน มันคงมากที่สุดด้วยการประชุมในการเตรียมประมวลการสอนของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายก่อนที่จะทำการสอนในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้แนวการบรรยายได้คล้ายเคียงกันและการเก็บคะแนนของผู้สอนก็จะได้เหมือนกันทุกท่าน แต่อาจจะคาดเคลื่อนในเรื่องของเทคนิคการบรรยายของแต่ละท่านที่นักศึกษาจะได้รับไม่เหมือนกันและเป็นวิชาที่ต้องใช้ในสังคมที่ดีด้วยจึงต้องมีการพัฒนาให้ชัดเจนอย่างสม่ำเสมอ

#### 2.4.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ประชาชนทุกคนที่อยู่ในสังคมต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันพร้อมทั้งมีความสามัคคีด้วยกันด้วยอีกทั้งยังต้องประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่สังคมกำหนดไว้โดยไม่มีคำอ้างว่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะใด ก็ต้องมีการปฏิบัติตามที่สังคมนั้นกำหนดให้ปฏิบัติ ซึ่งพระบิดาแห่งกฎหมายของไทยพระองค์ก็เคยกล่าวไว้ว่า “ คนเราควรจะให้ แต่ไม่ควรจะขออะไรจากคนอื่น ควรจะกิน

พอประมาณ ไม่ควรจะมีมากเกินไปจนท้อทวง ควรจะช่วยเหลือคนอื่น ไม่ใช่เหยียบย่ำ ควรจะใช้  
**“ไม่ควรถือเป็นนายคน ”** เมื่อนักศึกษาได้เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายแล้วก็รู้ว่าการ  
 ปฏิบัติตนของตนเองนั้นเป็นอย่างไรเพื่อให้เกิดการทำงานเป็นอย่างดีและมีความวิริยะอุตสาหะดัง  
 คำสอนของพระบิดาแห่งกฎหมายนั่นเองและต้องปฏิบัติให้

เป็นบุคคลคนหนึ่งที่ดีในสังคมได้อย่างไรบ้าง นอกจากนั้นแล้วความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้  
 เมื่อได้มีการเรียนรู้แล้วสามารถนำไปใช้กับศาสตร์อื่นๆที่ได้ศึกษาอย่างถูกต้องอีกทั้งยังมีการสอน  
 ขั้นพื้นฐานของกฎหมายในแต่ละเรื่องเพื่อให้เกิดความรู้บ้าง เช่นในเรื่องของการร่างสัญญา  
 (Contract Drafting) การควบกิจการ (Merger) ตลอดจนการประนีประนอมข้อพิพาท (Compromise )

การเรียนรู้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อการรับใช้ประชาชนในสังคมแล้วยังเป็น  
 การเน้นอบรมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับนักศึกษาทุกคนได้มีการสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบ  
 ต่อสังคมที่ดีเพื่อเป็นการผดุงความยุติธรรมต่อสังคมต่อไปในอนาคตด้วย

#### 2.4.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อคุณภาพการศึกษา

ผู้เรียนย่อมได้รับอิทธิพลที่มีต่อการศึกษามีคุณภาพที่ดีต้องประกอบด้วยสิ่งแวดล้อม  
 เกี่ยวกับผู้เรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคม พื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนรวมถึง  
 หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการเรียนด้วย (กมล สุดประเสริฐ การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่  
 หน้า 32-35 กรุงเทพฯ 2520 ) เมื่อผู้เรียนได้เรียนแล้วก็ต้องมีการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่า  
 ผู้เรียนเข้าใจและเกิดความสนใจในวิชาที่เรียนมากขึ้นน้อยแค่ไหนด้วยการวัดพฤติกรรมการเรียนเพื่อ  
 ตรวจสอบคุณภาพการเรียนไปในแต่ละครั้งแต่ละวิชาที่ได้มีการเรียนไปแล้วก็จะมีการประเมินผลการ  
 เรียนขึ้นมาก็จะได้ทราบคุณภาพการศึกษาที่ดีเมื่อมีการประเมินผลแล้วผลของการประเมินออกมา  
 อาจทำให้ทราบว่าเนื้อหาวิชาที่ได้มีการบรรยายให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับไปนั้นมีประโยชน์เพียงใด  
 หรือผู้เรียนต้องการมากขึ้นน้อยแค่ไหนหรือผู้บรรยายมีคุณภาพในการบริการความรู้ให้กับผู้เรียน  
 ไม่เป็นผลสำเร็จได้ก็สามารถทำการพัฒนาให้ดีขึ้นมาให้ระบบการศึกษามีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น  
 ต่อไปด้วยการพัฒนาการศึกษานี้

### 3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงสภาพและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในห้องเรียนเสมือนการวิจัยนี้  
 ซึ่งเป็นการคล้ายวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาถึงสภาพความเห็น  
 ความพึงพอใจและปัญหาอุปสรรคจากการเรียนการสอนในห้องเรียนเสมือนของนักศึกษาระดับ  
 ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี นักเรียนเรียน  
 รายวิชา 266-416 เป็นการวิจัยสำหรับครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 48 คน  
 รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองกลุ่มเดียว วัดผลหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ -

การจัดการเรียนการสอนห้องเรียนเสมือนรายวิชา 266 – 416 การวิจัยสำหรับครู โดยใช้ระบบที่ผ่านทางเว็บไซต์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามวัดสภาพการใช้ความพึงพอใจและปัญหาอุปสรรคในการใช้ห้องเรียนเสมือนวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา จากการวิจัยพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด (ปราณี ทองคำ เครื่องมือวัดทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัตตานี 2548) การประเมินผลดังกล่าวก็เป็นการตรวจสอบคุณภาพที่ทำการสอนไปด้วยว่าเกิดผลดีอย่างไรบ้างสำหรับผู้สอนวิชานั้นๆ ไปทำให้ผลเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นขนาดไหน มีการพัฒนาการเรียนการสอนหรือปรับปรุงระบบการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป การวิจัยดังกล่าวนี้ก็ยังสามารถทำให้ผู้ศึกษามีความพร้อมในการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาพร้อมตามสภาพปัจจุบันและทันสมัยตลอดไปด้วยการเรียนการสอนที่ทำการปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลาตนเอง

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หมายถึงการดำเนินการที่จะมุ่งหวังให้การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาดังกล่าวไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ผู้เรียนบรรลุผลได้อย่างดีและเข้าใจในการกระทำหรือการปฏิบัติตนในสังคมที่ถูกต้องและอยู่ในสังคมที่ดีด้วยกัน ไม่มีการเอาัดเอาเปรียบซึ่งกันและกันเพราะเข้าใจในระบบการอยู่ในสังคมที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบของสังคมที่ดี ดังเช่นการปฏิบัติตาม เงื่อนไขของสังคมและเมื่อสังคมใหญ่ขึ้นหรือมีสมาชิกมากขึ้นก็ต้องมีการจัดการหรือทำการพัฒนาให้สมาชิกในสังคมได้มีความเข้าใจ และการปฏิบัติตนของแต่ละบุคคลให้มีประสิทธิภาพต่อไปโดยไม่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาที่ต้องมาแก้ไขในภายภาคหน้าการจัดการความรู้นี้ก็เป็นการพัฒนาความรู้ให้มีความก้าวหน้าอยู่ ตลอดเวลาซึ่งบางครั้ง บางสิ่งบางอย่างและบางคนไม่เข้าใจหรือเข้าใจไม่ถึงตามการปฏิบัติดังกล่าว

ดังนั้นเพื่อให้ทุกคนในสังคมเข้าใจและมีความรู้ก็ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหรือทำการจัดการใหม่ดังเช่นวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเล่มนี้ทำการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา มาทำการจัดการความรู้พัฒนาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายให้มีประสิทธิภาพที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองที่ดีได้ พร้อมทั้งนักศึกษาก็พร้อมที่จะรับความรู้ด้วยความสนใจเพื่อประโยชน์ของบุคคลและบ้านเมืองต่อไป

## บทที่ 3

### ระเบียบและวิธีวิจัย

การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบด้วยการกำหนดประชากรและตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย หลักเกณฑ์การให้คะแนน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

#### 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ผ่านการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ปีการศึกษา 2553 และเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 รวมทั้งหมดระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 600 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ผ่านการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมาแล้วในปีการศึกษา 2553 ซึ่งวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนจาก 9 คณะต้องเรียนและสอบให้ผ่านในวิชานี้ โดยทำการสอบถามนักศึกษาดังกล่าวจำนวน 424 คน

3.1.3 วิธีการสำรวจครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยในขั้นที่ 1 จะแบ่งนักศึกษาออกเป็น 9 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ชั้นที่ 2 ในแต่ละคณะจะแบ่งตามสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2553 โดยกำหนดให้ตัวอย่างคณะละ 40 คน สำหรับคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์เป็นคณะที่ต้องเรียนวิชากฎหมายจึงทำการสอบถาม 80 คน รวม 400 คน ทำการเก็บข้อมูล โดยแบ่งตามกลุ่มของห้องเรียนที่เข้าเรียน จำแนกตามเพศที่เข้าเรียนบางคนที่ยังอยู่ในแต่ละคณะใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้การสำรวจได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนเต็มที่พอเพียงต่อข้อมูลที่ทำการวิจัย แต่เนื่องจาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ไม่มีการลงทะเบียนเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จึงเพิ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนแบบบังเอิญ และผ่านการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมาแล้วตอบแบบสอบถามเพิ่มให้

### 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ตัวแปรที่จะทำการศึกษาวิจัย ดังนี้

#### 3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

- สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เคยลงทะเบียนเรียน คณะ และภูมิลำเนา

#### 3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

- ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย มี 4 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

### 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่เคยลงทะเบียนเรียน คณะ ภูมิลำเนา และความเข้าใจในกฎระเบียบของสังคม จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ประกอบด้วย
  - ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำนวน 5 ข้อ
  - ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำนวน 5 ข้อ
  - ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำนวน 6 ข้อ
  - ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 5 ข้อ

### 3.4 การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย โดยใช้ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย สำหรับความคิดเห็นประกอบด้วย 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งแทนด้วยค่า 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ และมีเกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นเฉลี่ยดังนี้

|             |             |                      |
|-------------|-------------|----------------------|
| 1.00 – 1.80 | หมายความว่า | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |
| 1.81 – 2.60 | หมายความว่า | ไม่เห็นด้วย          |
| 2.61 – 3.40 | หมายความว่า | เฉย ๆ                |
| 3.41 – 4.20 | หมายความว่า | เห็นด้วย             |
| 4.21 – 5.00 | หมายความว่า | เห็นด้วยอย่างยิ่ง    |

2) ทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ ที่มีต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

3) ทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับชั้นที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย คณะและภูมิลำเนา ที่มีต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ F-test

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเกี่ยวกับการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายของผู้บรรยายคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสำรวจทั้งสิ้น 424 คน ซึ่งขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

#### 4.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสำรวจ จำแนกตามลักษณะผู้ตอบ

| ลักษณะของผู้ตอบ                                       | จำนวน | ร้อยละ |
|---|-------|--------|
| <b>เพศ</b>  |       |        |
| ชาย   | 161   | 37.97  |
| หญิง  | 263   | 62.03  |
| <b>การเคยศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย</b> |       |        |
| ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1                                 | 242   | 57.08  |
| ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2                                 | 113   | 26.65  |
| ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 3                                 | 2     | 0.47   |
| สูงกว่าปีที่ 1  | 67    | 15.80  |
| <b>คณะ</b>  |       |        |
| บริหารธุรกิจ  | 68    | 16.04  |
| การบัญชี  | 45    | 10.61  |
| เศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์                        | 70    | 16.51  |
| นิติศาสตร์  | 100   | 23.58  |
| นิเทศศาสตร์   | 59    | 13.92  |
| ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์                             | 28    | 6.60   |
| เทคโนโลยีสารสนเทศ                                     | 54    | 12.74  |
| <b>ภูมิลำเนา</b>                                      |       |        |
| กรุงเทพมหานคร   | 172   | 40.57  |

| ลักษณะของผู้ตอบ                              | จำนวน      | ร้อยละ        |
|--|------------|---------------|
| ต่างจังหวัด                                  | 252        | 59.43         |
| <b>ระดับการความเข้าใจในกฎระเบียบของสังคม</b> |            |               |
| เข้าใจ ปฏิบัติตาม                            | 218        | 51.42         |
| เข้าใจ ไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ                    | 196        | 46.23         |
| ไม่เข้าใจ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ                | 9          | 2.12          |
| ไม่เข้าใจ ไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ                 | 1          | 0.24          |
| <b>ความเข้าใจที่มีต่อกฎระเบียบของสังคม</b>   |            |               |
| เข้าใจ                                       | 417        | 98.35         |
| ไม่เข้าใจ                                    | 7          | 1.65          |
| <b>รวม</b>                                   | <b>424</b> | <b>100.00</b> |

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 62.03 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 37.97 นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เพราะเป็นวิชาพื้นฐานที่ให้นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนและสอบให้ผ่านคิดเป็นร้อยละ 57.08 รองลงมาเป็นภาคเรียนที่ 2 เนื่องจากมีบางคณะเปิดให้เรียนภาคเรียนนี้คิดเป็นร้อยละ 26.65 อันดับสามคือ ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนอื่นที่สูงกว่าชั้นปีที่ 1 ซึ่งเปิดให้ลงทะเบียนเรียนได้ทุกคณะเพื่อให้นักศึกษาสอบให้ผ่านคิดเป็นร้อยละ 15.08 และลำดับท้ายสุดในภาคเรียนที่ 3 ซึ่งบางปีการศึกษาก็อาจมีเปิดเพื่อให้นักศึกษาที่ยังสอบไม่ผ่านและมีเวลาว่างมาเรียนและสอบให้ผ่านบ้างคิดเป็นร้อยละ 0.47 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ตอบส่วนใหญ่กำลังศึกษาในคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ ร้อยละ 23.58 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดร้อยละ 59.43

และเมื่อสอบถามถึงความเข้าใจที่มีต่อกฎระเบียบของสังคม พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 98.35 มีความเข้าใจ ส่วนระดับของความเข้าใจพบว่า เข้าใจและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมมากที่สุดร้อยละ 51.42 รองลงมาร้อยละ 46.23 ระบุว่า เข้าใจและไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ

## 4.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

### 4.2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ตารางที่ 2 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

| เรื่อง   | ระดับความคิดเห็น  |              |              |             |                      | ค่าเฉลี่ย   | ความหมาย                 |
|--|-------------------|--------------|--------------|-------------|----------------------|-------------|--------------------------|
|  | เห็นด้วยอย่างยิ่ง | เห็นด้วย     | ปานกลาง      | ไม่เห็นด้วย | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |             |                          |
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้   | 45.99             | 44.10        | 9.43         | 0.47        | 0.00                 | 4.36        | เห็นด้วยอย่างยิ่ง        |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ที่ดีในสังคม                          | 34.43             | 51.65        | 12.97        | 0.94        | 0.00                 | 4.20        | เห็นด้วย                 |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง  | 46.23             | 42.69        | 10.61        | 0.47        | 0.00                 | 4.35        | เห็นด้วยอย่างยิ่ง        |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนไม่กระทำในสิ่ง ที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็นที่น่าถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย | 38.92             | 42.45        | 16.51        | 1.65        | 0.47                 | 4.18        | เห็นด้วย                 |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ   | 50.00             | 33.49        | 14.15        | 2.36        | 0.00                 | 4.31        | เห็นด้วยอย่างยิ่ง        |
| <b>เฉลี่ย</b>  | <b>43.11</b>      | <b>42.88</b> | <b>12.74</b> | <b>1.18</b> | <b>0.09</b>          | <b>4.28</b> | <b>เห็นด้วยอย่างยิ่ง</b> |

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความเห็นที่สอดคล้องประสงค์ในการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.36) รองลงมา คือ ช่วยในผู้เรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.35) และเป็นการก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ (ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) ตามลำดับ

4.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ตารางที่ 3 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

| เรื่อง   | ระดับความคิดเห็น  |              |              |             |                      | ค่าเฉลี่ย   | ความหมาย        |
|--|-------------------|--------------|--------------|-------------|----------------------|-------------|-----------------|
|  | เห็นด้วยอย่างยิ่ง | เห็นด้วย     | ปานกลาง      | ไม่เห็นด้วย | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |             |                 |
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ | 34.67             | 48.58        | 15.09        | 1.42        | 0.24                 | 4.16        | เห็นด้วย        |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน                    | 29.01             | 50.00        | 18.40        | 2.59        | 0.00                 | 4.05        | เห็นด้วย        |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก                   | 33.73             | 46.46        | 17.69        | 2.12        | 0.00                 | 4.12        | เห็นด้วย        |
| 4. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น   | 18.16             | 48.58        | 27.59        | 4.95        | 0.71                 | 3.79        | เห็นด้วย        |
| 5. เกณฑ์การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสม รักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี              | 31.13             | 43.87        | 20.99        | 2.83        | 1.18                 | 4.01        | เห็นด้วย        |
| <b>เฉลี่ย</b>  | <b>29.34</b>      | <b>47.50</b> | <b>19.95</b> | <b>2.78</b> | <b>0.42</b>          | <b>4.03</b> | <b>เห็นด้วย</b> |

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความเห็นที่เห็นว่าเนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนและสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้มากที่สุด (ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 4.16) รองลงมา นักศึกษามีความเห็นที่ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก (ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 4.12) ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเกิดความกระตือรือร้น (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.79)

#### 4.2.3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ตารางที่ 4 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

| เรื่อง   | ระดับความคิดเห็น  |              |              |             |                      | ค่าเฉลี่ย   | ความหมาย          |
|--|-------------------|--------------|--------------|-------------|----------------------|-------------|-------------------|
|  | เห็นด้วยอย่างยิ่ง | เห็นด้วย     | ปานกลาง      | ไม่เห็นด้วย | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |             |                   |
| 1.ครุมีความรู้ในวิชาที่สอน                                       | 57.08             | 33.25        | 8.25         | 1.18        | 0.24                 | 4.46        | เห็นด้วยอย่างยิ่ง |
| 2.ครุมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน                              | 37.97             | 44.58        | 13.21        | 3.07        | 1.18                 | 4.15        | เห็นด้วย          |
| 3.ครุมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง                | 38.68             | 43.87        | 13.68        | 3.07        | 0.71                 | 4.17        | เห็นด้วย          |
| 4.ครุใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์           | 30.90             | 45.05        | 18.40        | 4.72        | 0.94                 | 4.00        | เห็นด้วย          |
| 5.ครุผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆ ด้านเหมือนกัน | 41.27             | 39.86        | 15.80        | 2.59        | 0.47                 | 4.19        | เห็นด้วย          |
| 6.ครุสอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย                                 | 36.56             | 40.09        | 16.98        | 3.30        | 3.07                 | 4.04        | เห็นด้วย          |
| <b>เฉลี่ย</b>  | <b>40.41</b>      | <b>41.12</b> | <b>14.39</b> | <b>2.99</b> | <b>1.10</b>          | <b>4.17</b> | <b>เห็นด้วย</b>   |

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์มีความรู้ในวิชาที่สอนมากที่สุด (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.46) รองลงมานักศึกษาคิดว่าอาจารย์ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆ ด้านเหมือนกัน (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.19) และอาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.17) ส่วนเรื่องที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาจารย์สอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.04)

4.2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาคิดว่าการเรียนวิชากฎหมายช่วยทำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้องมากที่สุด (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.33) รองลงมา คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.08)

ส่วนเรื่องที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การมีคิตรีเริ่มสร้างสรรค์ในงาน (ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

ตารางที่ 5 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

| เรื่อง   | ระดับความคิดเห็น  |              |              |             |                      | ค่าเฉลี่ย   | ความหมาย          |
|--|-------------------|--------------|--------------|-------------|----------------------|-------------|-------------------|
|  | เห็นด้วยอย่างยิ่ง | เห็นด้วย     | ปานกลาง      | ไม่เห็นด้วย | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |             |                   |
| 1. นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน           | 27.12             | 54.48        | 17.92        | 0.47        | 0.00                 | 4.08        | เห็นด้วย          |
| 2. นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย          | 22.17             | 54.95        | 21.23        | 1.65        | 0.00                 | 3.98        | เห็นด้วย          |
| 3. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง | 25.94             | 49.76        | 21.46        | 2.36        | 0.47                 | 3.98        | เห็นด้วย          |
| 4. มีความคิตรีเริ่มสร้างสรรค์ในงาน                       | 20.75             | 48.35        | 27.83        | 2.83        | 0.24                 | 3.87        | เห็นด้วย          |
| 5. ปฏิบัติตามกฎหมายของสังคมถูกต้อง                       | 44.10             | 44.81        | 10.85        | 0.24        | 0.00                 | 4.33        | เห็นด้วยอย่างยิ่ง |
| <b>เฉลี่ย</b>  | <b>28.02</b>      | <b>50.47</b> | <b>19.86</b> | <b>1.51</b> | <b>0.14</b>          | <b>4.05</b> | <b>เห็นด้วย</b>   |

#### 4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ กฎหมาย จำแนกตามเพศ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชานี้มากกว่านักศึกษาชายในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการนำความรู้ไปใช้ที่นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้มากกว่า

จากการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน  
การสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ

| ด้าน  | เพศ         |             | t             | p-value      | ความหมาย                |
|---|-------------|-------------|---------------|--------------|-------------------------|
|   | ชาย         | หญิง        |               |              |                         |
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้   | 4.32        | 4.38        | -0.791        | 0.430        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ที่ดีในสังคม                         | 4.17        | 4.21        | -0.652        | 0.515        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง   | 4.33        | 4.36        | -0.407        | 0.684        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็นที่นับถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย | 4.16        | 4.19        | -0.432        | 0.666        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ  | 4.27        | 4.33        | -0.755        | 0.451        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| <b>ด้านจุดมุ่งหมาย</b>  | <b>4.25</b> | <b>4.29</b> | <b>-0.808</b> | <b>0.420</b> | <b>ไม่มีความแตกต่าง</b> |
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้                              | 4.16        | 4.16        | -0.110        | 0.912        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน   | 4.07        | 4.05        | 0.300         | 0.765        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก  | 4.02        | 4.17        | -1.907        | 0.057        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 4. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น  | 3.84        | 3.75        | 1.145         | 0.253        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 5. เกณฑ์การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสม รักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี   | 3.97        | 4.03        | -0.740        | 0.460        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| <b>ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล</b>  | <b>4.01</b> | <b>4.03</b> | <b>-0.341</b> | <b>0.733</b> | <b>ไม่มีความแตกต่าง</b> |
| 1. ครูมีความรู้ในวิชาที่สอน   | 4.42        | 4.48        | -0.781        | 0.435        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 2. ครูมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน  | 4.11        | 4.17        | -0.730        | 0.466        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 3. ครูมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง  | 4.18        | 4.16        | 0.243         | 0.808        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 4. ครูใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์   | 4.02        | 3.99        | 0.293         | 0.770        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆ   | 4.20        | 4.18        | 0.320         | 0.749        | ไม่มีความแตกต่าง        |

| ด้าน   | เพศ         |             | t             | p-value      | ความหมาย                |
|--|-------------|-------------|---------------|--------------|-------------------------|
|  | ชาย         | หญิง        |               |              |                         |
| ด้านเหมือนกัน  |             |             |               |              |                         |
| 6.ครูสอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย                       | 4.01        | 4.05        | -0.410        | 0.682        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| <b>ด้านอาจารย์ผู้สอน</b>                               | <b>4.16</b> | <b>4.17</b> | <b>-0.206</b> | <b>0.837</b> | <b>ไม่มีความแตกต่าง</b> |
| 1.นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน          | 4.14        | 4.05        | 1.285         | 0.200        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 2.นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย         | 4.01        | 3.95        | 0.808         | 0.420        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 3.ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง | 4.00        | 3.97        | 0.329         | 0.742        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 4.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน                      | 3.94        | 3.82        | 1.593         | 0.112        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| 5.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง                   | 4.31        | 4.34        | -0.416        | 0.678        | ไม่มีความแตกต่าง        |
| <b>ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์</b>             | <b>4.08</b> | <b>4.03</b> | <b>0.925</b>  | <b>0.356</b> | <b>ไม่มีความแตกต่าง</b> |

#### 4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามระดับชั้นที่นักศึกษาเคยลงเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จากค่าเฉลี่ย จำแนกตามระดับชั้นที่เคยลงเรียนวิชานี้ พบว่า นักศึกษาที่ลงเรียนในปีที่ 1 ภาคที่ 1 จะมียค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชานี้มากกว่านักศึกษาที่ลงเรียนในปีอื่นๆ เกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาจารย์ผู้สอนที่นักศึกษาที่ลงเรียนในปีที่ 1 ภาคที่ 2 มียค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อวิชานี้มากกว่า

จากการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามระดับชั้นที่นักศึกษาเคยลงเรียนวิชานี้ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระหว่างระดับชั้นที่นักศึกษาเคยลงเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ในเรื่อง ความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน และความรู้ที่ได้ช่วยในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจและการปฏิบัติตามกฎหมายมีมากขึ้น เข้าใจและรู้จักการสนใจยอมรับและปฏิบัติในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี พร้อมทั้งจะสร้างให้เกิดความสัมพันธรั่วมกันรู้จักการให้อภัยและไม่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบด้วยความยอมรับและปฏิบัติอย่างมีระเบียบมากยิ่งขึ้น จากการได้เรียนรู้จากภาคเรียนที่ 1 และเข้าสู่การเรียน

ในภาคเรียนที่ 2 เริ่มมีการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันที่มี ความคิดเห็นในการปฏิบัติตนอย่างมี คุณภาพมากขึ้น การใช้ชีวิตที่ดีด้วยการมีมนุษยธรรมที่มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติและใช้ชีวิตอย่างเป็นระเบียบ ได้ดีมากขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามระดับชั้นที่นักศึกษาเคยลงเรียนวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

| ด้าน   | ระดับชั้น   |             |                             | F            | Sig.         | ความหมาย          |
|--|-------------|-------------|-----------------------------|--------------|--------------|-------------------|
|  | ปี 1 ภาค 1  | ปี 1 ภาค 2  | ปี 1 ภาค 3 หรือ สูงกว่าปี 1 |              |              |                   |
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้   | 4.42        | 4.35        | 4.16                        | 4.072        | 0.018        | แตกต่าง           |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับ เพื่อนมนุษย์ที่ดีในสังคม                            | 4.21        | 4.22        | 4.12                        | 0.569        | 0.566        | ไม่แตกต่าง        |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ช่วยให้ผู้ใช้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง  | 4.38        | 4.35        | 4.22                        | 1.602        | 0.203        | ไม่แตกต่าง        |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ช่วยให้ผู้ใช้เรียนไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็น ที่นับถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย | 4.21        | 4.08        | 4.23                        | 1.179        | 0.309        | ไม่แตกต่าง        |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ   | 4.34        | 4.32        | 4.20                        | 0.780        | 0.459        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านจุดมุ่งหมาย</b>   | <b>4.31</b> | <b>4.26</b> | <b>4.19</b>                 | <b>1.483</b> | <b>0.228</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้                                   | 4.19        | 4.11        | 4.13                        | 0.607        | 0.545        | ไม่แตกต่าง        |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน  | 4.06        | 4.02        | 4.09                        | 0.207        | 0.813        | ไม่แตกต่าง        |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก   | 4.17        | 4.06        | 4.04                        | 1.091        | 0.337        | ไม่แตกต่าง        |
| 4. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิด   | 3.84        | 3.71        | 3.71                        | 1.388        | 0.251        | ไม่แตกต่าง        |

| ด้าน   | ระดับชั้น   |             |                             | F            | Sig.         | ความหมาย          |
|--|-------------|-------------|-----------------------------|--------------|--------------|-------------------|
|  | ปี 1 ภาค 1  | ปี 1 ภาค 2  | ปี 1 ภาค 3 หรือ สูงกว่าปี 1 |              |              |                   |
| ความกระตือรือร้น   |             |             |                             |              |              |                   |
| 5.เกณฑ์การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสม รักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี | 4.08        | 3.86        | 4.00                        | 2.634        | 0.073        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล</b>                             | <b>4.07</b> | <b>3.95</b> | <b>3.99</b>                 | <b>1.575</b> | <b>0.208</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |
| 1.ครุมีความรู้ในวิชาที่สอน   | 4.47        | 4.50        | 4.36                        | 0.788        | 0.455        | ไม่แตกต่าง        |
| 2.ครุมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน  | 4.16        | 4.31        | 3.86                        | 6.352        | 0.002        | แตกต่าง           |
| 3.ครุมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง  | 4.19        | 4.24        | 3.97                        | 2.478        | 0.085        | ไม่แตกต่าง        |
| 4.ครุใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์   | 4.02        | 4.04        | 3.88                        | 0.788        | 0.455        | ไม่แตกต่าง        |
| 5.ครุผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆ ด้านเหมือนกัน                                 | 4.24        | 4.18        | 4.03                        | 1.766        | 0.172        | ไม่แตกต่าง        |
| 6.ครุสอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย   | 4.02        | 4.16        | 3.91                        | 1.514        | 0.221        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านอาจารย์ผู้สอน</b>   | <b>4.18</b> | <b>4.24</b> | <b>4.00</b>                 | <b>2.568</b> | <b>0.078</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |
| 1.นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน  | 4.11        | 4.07        | 4.00                        | 0.743        | 0.476        | ไม่แตกต่าง        |
| 2.นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย   | 4.01        | 3.93        | 3.93                        | 0.728        | 0.483        | ไม่แตกต่าง        |
| 3.ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง   | 3.96        | 3.99        | 4.04                        | 0.292        | 0.747        | ไม่แตกต่าง        |
| 4.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน  | 3.87        | 3.84        | 3.88                        | 0.085        | 0.918        | ไม่แตกต่าง        |
| 5.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง   | 4.39        | 4.32        | 4.13                        | 4.020        | 0.019        | แตกต่าง           |
| <b>ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์</b>   | <b>4.07</b> | <b>4.03</b> | <b>4.00</b>                 | <b>0.494</b> | <b>0.611</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |

#### 4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามคณะ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จากค่าเฉลี่ย จำแนกตามคณะ พบว่า นักศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ ปรดิพนมยงค์ จะมีค่าเฉลี่ยที่มีต่อความคิดเห็นในวิชานี้มากกว่านักศึกษาคณะอื่นๆ เกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

จากการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามคณะ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ยกเว้นเรื่อง การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ และความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเองที่ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามคณะ

| ด้าน  | คณะ          |             |                                    |                             |                 |                    |                       | F            | Sig.         | ความหมาย       |
|---|--------------|-------------|------------------------------------|-----------------------------|-----------------|--------------------|-----------------------|--------------|--------------|----------------|
|   | บริหารธุรกิจ | บัญชี       | เศรษฐศาสตร์และรัฐ<br>ประศาสนศาสตร์ | นิติศาสตร์ ปรีดี<br>พนมยงค์ | นิเทศ<br>ศาสตร์ | ศิลปกรรม<br>ศาสตร์ | เทคโนโลยี<br>สารสนเทศ |              |              |                |
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้   | 4.40         | 4.44        | 4.43                               | 4.52                        | 4.19            | 4.29               | 4.06                  | 3.974        | 0.001        | แตกต่าง        |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ที่ดีในสังคม                         | 4.28         | 4.38        | 4.29                               | 4.31                        | 4.02            | 4.04               | 3.89                  | 4.234        | 0.000        | แตกต่าง        |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง   | 4.43         | 4.33        | 4.49                               | 4.45                        | 4.14            | 4.29               | 4.15                  | 2.820        | 0.011        | แตกต่าง        |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็นที่น่าถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย | 4.25         | 4.13        | 4.36                               | 4.34                        | 3.92            | 3.96               | 3.98                  | 3.475        | 0.002        | แตกต่าง        |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ  | 4.35         | 4.47        | 4.37                               | 4.39                        | 4.05            | 4.14               | 4.28                  | 1.826        | 0.093        | ไม่แตกต่าง     |
| <b>ด้านจุดมุ่งหมาย</b>  | <b>4.34</b>  | <b>4.35</b> | <b>4.39</b>                        | <b>4.40</b>                 | <b>4.06</b>     | <b>4.14</b>        | <b>4.07</b>           | <b>5.030</b> | <b>0.000</b> | <b>แตกต่าง</b> |
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้                              | 4.18         | 4.22        | 4.20                               | 4.42                        | 4.05            | 3.86               | 3.83                  | 5.156        | 0.000        | แตกต่าง        |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน   | 4.07         | 4.20        | 4.14                               | 4.25                        | 3.80            | 4.07               | 3.70                  | 4.857        | 0.000        | แตกต่าง        |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก  | 4.19         | 4.16        | 4.23                               | 4.31                        | 3.85            | 4.00               | 3.85                  | 4.000        | 0.001        | แตกต่าง        |

| ด้าน   | คณะ          |             |                                    |                             |                 |                    |                       | F             | Sig.         | ความหมาย       |
|--|--------------|-------------|------------------------------------|-----------------------------|-----------------|--------------------|-----------------------|---------------|--------------|----------------|
|  | บริหารธุรกิจ | บัญชี       | เศรษฐศาสตร์และรัฐ<br>ประศาสนศาสตร์ | นิติศาสตร์ ปรีดี<br>พนมยงค์ | นิเทศ<br>ศาสตร์ | ศิลปกรรม<br>ศาสตร์ | เทคโนโลยี<br>สารสนเทศ |               |              |                |
| 4.การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้หรืออื่น   | 3.87         | 3.98        | 3.77                               | 3.99                        | 3.47            | 3.82               | 3.48                  | 4.414         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 5.เกณฑ์การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสม รักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี | 4.13         | 4.11        | 4.07                               | 4.24                        | 3.58            | 4.00               | 3.74                  | 5.250         | 0.000        | แตกต่าง        |
| <b>ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล</b>                             | <b>4.09</b>  | <b>4.13</b> | <b>4.08</b>                        | <b>4.24</b>                 | <b>3.75</b>     | <b>3.95</b>        | <b>3.72</b>           | <b>7.488</b>  | <b>0.000</b> | <b>แตกต่าง</b> |
| 1.ครูมีความรู้ในวิชาที่สอน   | 4.47         | 4.64        | 4.53                               | 4.62                        | 4.29            | 4.39               | 4.11                  | 4.376         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 2.ครูมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน  | 4.18         | 4.33        | 4.27                               | 4.36                        | 4.08            | 4.25               | 3.44                  | 8.861         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 3.ครูมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง  | 4.21         | 4.24        | 4.34                               | 4.30                        | 4.10            | 4.21               | 3.63                  | 5.225         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 4.ครูใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์   | 4.06         | 4.20        | 4.06                               | 4.21                        | 3.98            | 4.11               | 3.28                  | 8.435         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 5.ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆด้านเหมือนกัน                                  | 4.41         | 4.36        | 4.24                               | 4.32                        | 3.98            | 4.07               | 3.74                  | 5.247         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 6.ครูสอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย   | 4.13         | 4.29        | 4.31                               | 4.18                        | 4.00            | 4.04               | 3.13                  | 11.202        | 0.000        | แตกต่าง        |
| <b>ด้านอาจารย์ผู้สอน</b>   | <b>4.24</b>  | <b>4.34</b> | <b>4.29</b>                        | <b>4.33</b>                 | <b>4.07</b>     | <b>4.18</b>        | <b>3.56</b>           | <b>10.187</b> | <b>0.000</b> | <b>แตกต่าง</b> |
| 1.นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน  | 4.21         | 4.09        | 4.21                               | 4.24                        | 3.88            | 3.89               | 3.78                  | 4.992         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 2.นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย   | 4.16         | 3.91        | 4.03                               | 4.18                        | 3.81            | 3.79               | 3.63                  | 5.657         | 0.000        | แตกต่าง        |
| 3.ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง   | 3.97         | 4.07        | 4.03                               | 4.08                        | 3.93            | 4.07               | 3.70                  | 1.648         | 0.133        | ไม่แตกต่าง     |

| ด้าน                                       | คณะ          |             |                                    |                              |                 |                    |                       | F            | Sig.         | ความหมาย       |
|--|--------------|-------------|------------------------------------|------------------------------|-----------------|--------------------|-----------------------|--------------|--------------|----------------|
|  | บริหารธุรกิจ | บัญชี       | เศรษฐศาสตร์และรัฐ<br>ประศาสนศาสตร์ | นิติศาสตร์ ปรริติ<br>พนมยงค์ | นิเทศ<br>ศาสตร์ | ศิลปกรรม<br>ศาสตร์ | เทคโนโลยี<br>สารสนเทศ |              |              |                |
| 4.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน          | 3.91         | 3.82        | 4.01                               | 3.97                         | 3.80            | 4.07               | 3.43                  | 4.268        | 0.000        | แตกต่าง        |
| 5.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง       | 4.53         | 4.42        | 4.46                               | 4.30                         | 4.03            | 4.39               | 4.17                  | 4.250        | 0.000        | แตกต่าง        |
| <b>ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์</b> | <b>4.16</b>  | <b>4.06</b> | <b>4.15</b>                        | <b>4.15</b>                  | <b>3.89</b>     | <b>4.04</b>        | <b>3.74</b>           | <b>4.904</b> | <b>0.000</b> | <b>แตกต่าง</b> |

#### 4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามภูมิลำเนา

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายจากค่าเฉลี่ย จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดจะมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชานี้มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ในทุกด้าน

และจากการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดในด้านอาจารย์ผู้สอน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามภูมิลำเนา

| ด้าน  | ภูมิลำเนา   |             | t             | p-value      | ความหมาย          |
|---|-------------|-------------|---------------|--------------|-------------------|
|   | กทม         | ต่างจังหวัด |               |              |                   |
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้   | 4.32        | 4.38        | -0.927        | 0.355        | ไม่แตกต่าง        |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ที่ด้อยสังคม                         | 4.13        | 4.24        | -1.665        | 0.097        | ไม่แตกต่าง        |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง   | 4.31        | 4.37        | -0.819        | 0.413        | ไม่แตกต่าง        |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็นที่นับถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย | 4.12        | 4.22        | -1.279        | 0.202        | ไม่แตกต่าง        |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ  | 4.31        | 4.31        | 0.057         | 0.954        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านจุดมุ่งหมาย</b>  | <b>4.24</b> | <b>4.30</b> | <b>-1.223</b> | <b>0.222</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้                              | 4.12        | 4.19        | -0.865        | 0.387        | ไม่แตกต่าง        |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน   | 4.02        | 4.08        | -0.682        | 0.496        | ไม่แตกต่าง        |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก  | 4.05        | 4.16        | -1.440        | 0.151        | ไม่แตกต่าง        |
| 4. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ  | 3.72        | 3.83        | -1.422        | 0.156        | ไม่แตกต่าง        |

| ด้าน   | ภูมิลำเนา   |             | t             | p-value      | ความหมาย          |
|--|-------------|-------------|---------------|--------------|-------------------|
|  | กทม         | ต่างจังหวัด |               |              |                   |
| กระตือรือร้น   |             |             |               |              |                   |
| 5.เกณฑ์การประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสม รักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี | 3.97        | 4.04        | -0.756        | 0.450        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และ การประเมินผล</b>                            | <b>3.98</b> | <b>4.06</b> | <b>-1.341</b> | <b>0.181</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |
| 1.ครุมีความรู้ในวิชาที่สอน   | 4.42        | 4.48        | -0.908        | 0.365        | ไม่แตกต่าง        |
| 2.ครุมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน  | 4.05        | 4.22        | -2.056        | 0.041        | แตกต่าง           |
| 3.ครุมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง  | 4.07        | 4.23        | -1.998        | 0.046        | แตกต่าง           |
| 4.ครุใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์   | 3.88        | 4.09        | -2.393        | 0.017        | แตกต่าง           |
| 5.ครุผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆ ด้านเหมือนกัน                                 | 4.05        | 4.29        | -2.849        | 0.005        | แตกต่าง           |
| 6.ครุสอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย   | 3.89        | 4.14        | -2.568        | 0.011        | แตกต่าง           |
| <b>ด้านอาจารย์ผู้สอน</b>   | <b>4.06</b> | <b>4.24</b> | <b>-2.617</b> | <b>0.009</b> | <b>แตกต่าง</b>    |
| 1.นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน  | 4.08        | 4.08        | -0.029        | 0.977        | ไม่แตกต่าง        |
| 2.นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย   | 3.97        | 3.98        | -0.131        | 0.896        | ไม่แตกต่าง        |
| 3.ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง   | 4.00        | 3.97        | 0.361         | 0.718        | ไม่แตกต่าง        |
| 4.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน  | 3.94        | 3.82        | 1.552         | 0.122        | ไม่แตกต่าง        |
| 5.ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง   | 4.34        | 4.32        | 0.241         | 0.809        | ไม่แตกต่าง        |
| <b>ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์</b>   | <b>4.07</b> | <b>4.03</b> | <b>0.532</b>  | <b>0.595</b> | <b>ไม่แตกต่าง</b> |

## บทที่ 5

### บทสรุป

การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายของผู้บรรยายคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัย ธุรกิจทำการสำรวจระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 ซึ่งมีผู้ตอบแบบสำรวจทั้งสิ้น 424 คน โดยขอแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอนดังนี้

#### 5.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสำรวจ

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เกี่ยวกับการสอนวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายของผู้บรรยายคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ จำนวนทั้งสิ้น 424 คน พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่เคยเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในภาคเรียนที่ 1 ปีที่ 1 และกำลังศึกษาในคณะนิติศาสตร์ ปริติ พนมยงค์ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่

เมื่อถามถึงความเข้าใจที่มีต่อกฎระเบียบของสังคม พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 98.35 มีความเข้าใจ ส่วนระดับความเข้าใจพบว่า ร้อยละ 51.42 ที่ระบุว่ามีความเข้าใจและปฏิบัติตาม กฎระเบียบของสังคม รองลงมาร้อยละ 46.23 ระบุว่า เข้าใจและไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ

#### 5.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

นักศึกษามีความเห็นด้วยต่อด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน และการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้กับชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถ เรียงลำดับจากระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ คิดเห็นวัตถุประสงค์ในการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันมากที่สุดยัง ได้เรียนรู้ถึงสิทธิแลหน้าที่ของบุคคลซึ่งทำให้เห็นว่าบุคคลต้องรู้กฎหมาย เป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจอย่างจริง มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน ผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถแต่การให้ความรู้เป็นแนวเดียวกัน อยากให้ผู้สอนหาสมมติฐานหรือจัดปัญหาที่เห็นชัดเจนมาเปิดเผยบ้าง โดยเปลี่ยนแนวอื่นที่ต่างจากตำราที่บรรยายออกไปให้เห็นถึงสภาพสังคมในปัจจุบันกับกฎหมายที่ใช้ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

3. ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายให้ประโยชน์ ได้มีความรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ตลอดถึงการกระทำของตนเองว่าสิ่งใดกระทำได้ สิ่งใดมีกฎหมายหรือระเบียบห้ามกระทำไว้บ้างสามารถทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆที่อยู่ในสังคมต้องปฏิบัติตนอย่างไรและยังมีความรู้ถึง กฎ ระเบียบของสังคมมากยิ่งขึ้นอีกสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประโยชน์มากในชีวิตประจำวันที่อยู่ในสังคมอย่างปลอดภัยและเข้าใจได้ดี ซึ่งมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

4. ด้านหลักสูตร เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และการวัดผล ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ได้รับความรู้และเข้าใจมากที่สุดจะเป็นนักศึกษาในคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องเรียนกฎหมายเป็นวิชาหลัก จึงเข้าใจและได้ใช้ประโยชน์มากที่สุด ดังนั้นการวัดผลจึงมีผลดีกว่าคณะอื่น ที่ต้องเป็นผู้ใช้เฉพาะอย่างบางเรื่องของกฎหมายเท่านั้น ทำให้บางเรื่องไม่เข้าใจเพียงพอในเนื้อหาแต่ถูกวัดผลที่เหมือนนักศึกษาคณะเรียนกฎหมายจึงทำให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ต่ำลงกว่าด้านอื่น เช่น การศึกษาในเรื่องของกฎหมายพาณิชย์ หรือกฎหมายอื่นๆบางเรื่องที่บางคณะไม่จำเป็นต้องศึกษาก็สามารถปฏิบัติตนตามสิทธิได้ การวัดผลที่ใช้เพียงเนื้อหาที่เรียนด้วยเนื้อหาจำเป็น เช่นคณะบริหารธุรกิจ เรียนในเรียนของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีเนื้อหาแพ่งและพาณิชย์จนถึงเอกเทศสัญญาตลอดจนหนี้ต่างๆ และก็วัดผลตามที่ศึกษามา ก็จะทำให้นักศึกษาไม่ต้องเครียดกับเนื้อหากฎหมายจนเกินไปและมีประโยชน์อย่างจริงจังด้วย

ดังนั้นในเรื่องของการวัดผลคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ที่ได้มีการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นวิชาหลัก ควรได้รับการวัดผลที่เป็นแกนของการศึกษากฎหมายโดยตรงที่มีการเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาวิชาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเล่มอื่นๆที่ต้องศึกษาในระดับต่อไปด้วย แต่ในคณะที่ไม่มีการศึกษาวิชากฎหมายในระดับอื่นก็ออกข้อสอบอีกแบบหนึ่งเพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์ที่เข้าใจในความรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในการกระทำพื้นฐานต่างๆ ทำให้นักศึกษาเข้าใจและปฏิบัติตนในสังคมโดยไม่ต้องถึงขนาดที่ต้องเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาทางกฎหมายมากเกินไป แต่หากมีนักศึกษาสนใจในเรื่องกฎหมายหลักก็สามารถเลือกเรียนในระดับสูงได้อีก

### 5.3 ผลทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จำแนกตามเพศ ระดับชั้น คณะ และภูมิลำเนา

จากผลการทดสอบความแตกต่างพบว่าในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้มีการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเป็นวิชาพื้นฐานทั้งหมด 9 คณะ เป็นนักศึกษาที่มาจากคณะที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่มีต่อด้านต่างๆซึ่งบางคณะไม่จำเป็นต้องศึกษาในเนื้อหาของกฎหมายทั้งหมด แต่จำเป็นต้องศึกษา เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสิทธิของตนตามกฎหมายของการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชากฎหมายเบื้องต้นต่างกันไปซึ่งอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันจะมีความคิดเห็นในเรื่องอาจารย์ผู้สอนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% นักศึกษามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจากภูมิลำเนาที่ต่างกัน การปฏิบัติตนของแต่ละคนแต่ละสังคมจึงต้องถูกควบคุมอย่างดีให้มีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนในวิชานี้มีหลายท่าน ที่ทำการสอนจึงต้องมีการจัดการสอนที่แนวเดียวกันตลอดจนถึงการประเมินผลเพื่อให้นักศึกษามองเห็นถึง วิธีการปฏิบัติตนในสังคมอย่างถูกกฎ ระเบียบตามที่ศึกษามา

| ด้าน  | เพศ | ระดับชั้น | คณะ | ภูมิลำเนา |
|---|-----|-----------|-----|-----------|
| จุดมุ่งหมาย   | ✗   | ✗         | ✓   | ✗         |
| หลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล | ✗   | ✗         | ✓   | ✗         |
| อาจารย์ผู้สอน   | ✗   | ✗         | ✓   | ✓         |
| การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์                           | ✗   | ✗         | ✓   | ✗         |
|   |     |           |     |           |

หมายเหตุ ✓ คือ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

✗ คือ ไม่มีความแตกต่างกัน

## 5.4 ข้อเสนอแนะ

### 5.4.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ควรมีเอกสารการบรรยายเป็นเล่มเดียวกันเพื่อนักศึกษาได้ใช้เป็นสื่อการเรียนร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายบ่อย ๆ เพราะมีผู้บรรยายหลายท่าน เนื้อหาวิชานอกจากศึกษาจากประวัติศาสตร์กฎหมายแล้วบางเรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงก็ควรจะแจ้งให้ทราบและเป็นไปตามวัตถุประสงค์เดียวกันทั้งหมด

ก่อนเปิดภาคเรียนอาจารย์ผู้สอนควรมีการประชุมเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะทำการบรรยายให้กับ นักศึกษาและกล่าวถึงเรื่องการจัดแบบฝึกหัดระหว่างภาคเรียนที่จะให้นักศึกษาได้มีการทดสอบความรู้ของตนตลอดจนการวัดผลเพื่อเก็บคะแนนเพื่อเป็นเกิดความยุติธรรมกับทุกคนและเป็นแนวเดียวกันทั้งสังคม ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เมื่อเปิดการบรรยายแล้วการยกสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาให้นักศึกษาศึกษาในแนวเดียวกันทุกท่านเพราะหากสมมติฐานต่างกันเวลาประเมินผลบางท่านนำมาออกข้อสอบแล้วนักศึกษาก็ภาพไม่เห็นตามที่ศึกษาและมีการบรรยายหลายท่านในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนี้ มีการพานักศึกษาไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนอกสถานที่บ้างบางแห่ง เช่น ศาลยุติธรรมระดับต่าง ๆ กรมอัยการ กรมตำรวจ สถาบันนิติเวชในโรงพยาบาล กรมสรรพากร หรือสถานที่ราชการที่เกี่ยวกับกฎหมาย เป็นต้น

### 5.4.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรมีการจัดติวพิเศษระหว่างภาคเรียนหรือให้มีการสัมมนาวิชาการทางกฎหมายพื้นฐานเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางการศึกษากฎหมายที่ดี และปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบ

จัดเผยแพร่วิชาการทางกฎหมายพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชนที่จะได้รับประโยชน์และใช้สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายได้

จัดกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ประชาชนควรรู้เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการฝึกปฏิบัติและทำความเข้าใจในชีวิตประจำวันกับกฎหมายที่ตนมีสิทธิ และสามารถปฏิบัติได้โดยไม่ผิด กฎหมายหรือหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในฐานะประชาชนของสังคมตามกฎหมาย

มีหน่วยรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่สะดวกต่อการติดต่อและเห็นง่ายในการใช้บริการเพื่อเป็นการทำความเข้าใจและปฏิบัติให้ถูกวิธีเวลาเกิดปัญหาและการปฏิบัติในยามนั้น

## บรรณานุกรม

- กมล สูดประเสริฐ. การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่. กรุงเทพมหานคร. 2520.
- กิตติศักดิ์ ประกิต. ความเป็นมาและหลักการใช้นิติวิธีในระบบชีวิตล่อว์และคอมมอนล่อว์. สำนักพิมพ์ วิทยุชน จำกัด. กรุงเทพมหานคร. 2547.
- กองทุนศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์. คุณธรรมและจริยธรรมนำสังคม โรงพิมพ์เดือนตุลาคม. กรุงเทพมหานคร. 2522.
- วิชา มหาคุณ. การใช้เหตุผลในทางกฎหมาย พิมพ์ครั้งที่ 4. สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ. กรุงเทพมหานคร. 2534.
- ดิเรก ฤกษ์สำราญ. ความหมายของความพึงพอใจ. หน้า 35. กรุงเทพมหานคร. 2527.
- นุชทิพย์ ป.บรรจงศิลป์ และคณะ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร. 2538.
- นพดล สุตันตวิณชัยกุล และคณะ. การเมือง เศรษฐกิจและสังคม. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร. 2553.
- นवलวี รัตตงศ. ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการรับบริการทางการแพทย์ในโรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. นิติปรัชญา. นราการพิมพ์ พระนคร. 2531.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. ความรู้พื้นฐานทางนิติศาสตร์. เจริญวิทย์การพิมพ์. พระนคร. 2520.
- มานิตต์ จิตรจันทร์กลับ. คู่มือเรียนกฎหมายและวิธีการอ่านกฎหมาย. พิมพ์ที่รัฐสภา. 2540.
- สมิต สัจฉกร. การต้อนรับและการบริการที่เป็นเลิศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์สายธาร. กรุงเทพมหานคร. 2543.
- สุวิมล ว่องวานิช. เอกสารการพัฒนาหลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. 2548.
- ศรีสุภา สหชัยเสรี. การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบริการโทรศัพท์เอกชน. กรุงเทพฯ. 2538.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. นโยบายผลิตภัณฑ์และราคา. สำนักพิมพ์อินบัสซิเนสเวิร์ด. กรุงเทพฯ. 2543.
- หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ. 2535.
- อชิพัทธ์ ดาดี และคณะ. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต (วิจัย). กรุงเทพมหานคร. 2549.
- อุดมโชค อาษาวิมลกิจ. องค์กรปกครองท้องถิ่นไทยกับการบริหารจัดการความรู้. หนังสือการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร. 2551.

Allen. Law in the Making (7<sup>th</sup> ed.) Oxford : Clarendon Press (1968).

Bodenheimer. Jurisprudence the Philosophy and Method of Law. Harvard U.Press 1962.

Maxwell on the Interpretation of Statutes. ( 11<sup>th</sup> ed ). by Roy Wilson Brian Galpin ,London :  
Sweet & Maxwell (1962) .

Paton. **A Text Book on Jurisprudence.** (3 rd ed. ) : Oxford : Clarendon Press (1964).

Wolman, B. (1973). Dictionary of behavioral science. New York : Van Norstrand Reinhart.

Wellestein , H (1971, P.35) A dictionary of psychology. Washington,D.C. :Penguin.

Maslow, A.H. (1970) Mativation and personality. 2d ed. New York. : Herper-Row.

Rene David, Major Legal Systems, 1985, p.130, 136

Schlesinger. Comparative Law. (Cases - Text Materials) ( 2<sup>nd</sup> ed ).

London : Stevens & Sons 1960.



ภาคผนวก



## แบบสอบถามนักศึกษา

### เรื่อง

ความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน

วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายของคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมมยงค์

### คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย จึงขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงให้มากที่สุด แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียน การสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่จะได้นำมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

### ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน O หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. นักศึกษาเคยศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในระดับใด

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่หนึ่ง

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่สอง

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่สาม

สูงกว่าปีที่ 1

3. เป็นนักศึกษาประจำคณะ

คณะบริหารธุรกิจ

คณะการบัญชี

คณะเศรษฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์

คณะนิเทศศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ที่

กรุงเทพมหานคร

ต่างจังหวัด

5. นักศึกษามีความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ของสังคมอย่างไร

เข้าใจ ปฏิบัติตาม

เข้าใจ ไม่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ

ไม่เข้าใจ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

ไม่เข้าใจ ไม่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ

6. นักศึกษามีความเข้าใจในกฎ ระเบียบของสังคมหรือไม่

เข้าใจ

ไม่เข้าใจ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 ; เห็นด้วย = 4  
ความเห็นปานกลาง = 3 ; ไม่เห็นด้วย = 2 ; ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อจุดหมายของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 ; เห็นด้วย = 4 ; ปานกลาง = 3 ; ไม่เห็นด้วย = 2 ; ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

| เรื่อง   | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 |
|--|---|---|---|---|---|
| 1. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้  |   |   |   |   |   |
| 2. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ที่ดีในสังคม                              |   |   |   |   |   |
| 3. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง  |   |   |   |   |   |
| 4. การเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายช่วยให้ผู้เรียนไม่กระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งยังเป็นที่น่าเชื่อถือของผู้อื่นในฐานะผู้รู้กฎหมายด้วย |   |   |   |   |   |
| 5. การเรียนกฎหมายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ   |   |   |   |   |   |

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและการประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 ; เห็นด้วย = 4 ; ปานกลาง = 3 ; ไม่เห็นด้วย = 2 ; ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

| เรื่อง   | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 |
|--|---|---|---|---|---|
| 1. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความสำคัญต่อผู้เรียนนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ |   |   |   |   |   |
| 2. เนื้อหาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน                    |   |   |   |   |   |
| 3. วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมมาก                   |   |   |   |   |   |
| 4. การวัดผลและประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น   |   |   |   |   |   |
| 5. เกณฑ์ประเมินผลวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายมีความเหมาะสมรักความยุติธรรมต่อผู้เรียนดี                  |   |   |   |   |   |

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5; เห็นด้วย = 4; ปานกลาง = 3; ไม่เห็นด้วย = 2; ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

| เรื่อง  | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. ครูมีความรู้ในวิชาที่สอน _____   |   |   |   |   |   |
| 2. ครูมีความรอบรู้นอกเหนือวิชาที่สอน _____                                  |   |   |   |   |   |
| 3. ครูมีความสามารถในการตอบคำถามได้ชัดเจนและถูกต้อง _____                    |   |   |   |   |   |
| 4. ครูใฝ่หาความรู้ใหม่เสมอและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ _____               |   |   |   |   |   |
| 5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนแต่ละคนในทุกๆด้านเหมือนกัน _____      |   |   |   |   |   |
| 6. ครูผู้สอนโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่ายและยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน _____ |   |   |   |   |   |

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5; เห็นด้วย = 4; ปานกลาง = 3; ไม่เห็นด้วย = 2; ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

| เรื่อง  | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. นำความรู้ที่ได้เรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน _____          |   |   |   |   |   |
| 2. นำความรู้ไปบริหารจัดการในงานที่ได้รับมอบหมาย _____         |   |   |   |   |   |
| 3. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง _____ |   |   |   |   |   |
| 4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน _____                      |   |   |   |   |   |
| 5. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมถูกต้อง _____                   |   |   |   |   |   |

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน ของวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ ได้นำไปพัฒนา และปรับปรุงแก้ไข ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน และเกิดประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

3.1 .....

3.2.....

3.3.....

ขอขอบคุณในการให้ข้อมูลความเห็นดังกล่าว

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นายกฤตภาส สุวรรณศรี

วุฒิการศึกษา

นิติศาสตบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2530  
นิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขากฎหมายเอกชนและธุรกิจ)  
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2551

หน้าที่การงาน

เจ้าหน้าที่แผนกวางแผนและพัฒนาสำนักงานวิจัยและพัฒนา  
สำนักงานวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2535

ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานช่วยเหลือนักศึกษาและประชาชนทางกฎหมาย  
คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมมรงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2540

เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมมรงค์  
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2552